

Sto let Mlekarske zadruge na Prevojah

Zgledujmo se po naših prednikih

V Šentvidu je bila v soboto, 9. novembra, ob 19. uri, slavnostna prireditev ob stoti obletnici ustanovitve Mlekarske zadruge Prevoje. Ustanovljena je bila 9. decembra 1902 na pobudo Nikolaja Mazurana, ki je postal tudi prvi načelnik Mlekarske zadruge Prevoje. Že v prvih šestnajstih mesecih delovanja je Mlekarska zadruga Prevoje poplačala 17000 kron dolga in poleg tega ustvarila še 600 kron dobička. Zaradi dobrega zgleda slovenskim kmetom je Mlekarska zadruga Prevoje prejela 800 kron državne pomoči za graditev mlekarne in sirarne.

Leta 1911 je dobrotnik in pobudnik Mlekarske zadruge Prevoje Alojzij Škofic v svoji oporoki zapustil prostor za delovanje zadruge, del zemljišča pa je zapustil za namene krajevne šole. Ob prelomu stoletja je bilo združno združevanje zelo napredno in pomembno dejanje Slovencev v borbi za narodnostni obstoj. Pred drugo svetovno vojno pa vse do leta 1945 po vojni je bil predsednik Mlekarske zadruge Valentin Bevc iz Imovice,

katerega je povojna komunistična oblast zaprla za tri mesece, ker se je zavzemal za pridobitve in vrednote Mlekarske zadruge Prevoje.

Uvodno skladbo na prireditvi je zaigral tamburaški orkester iz Vrhpolja pri Moravčah. Nato je župan občine Lukovica Matej Kotnik pozdravil generalnega sekretarja pri Ministrstvu za KGP Janeza Pevca, predsednika Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije Antona Vriska, zadržnike Mlekarske Zadruge Prevoje, svetnike občinskega sveta Občine Lukovica, krajane iz KS Prevoje ter vse prisotne. Povedal je, kako velik je bil napredek združevanja zadržnikov za kraj in za vsakega posameznika v tistem času. "Zato je bil napredek temelj njihovega uspeha. Prihaja Evropa in z njo vse bojzani in pričakovanja. Med nami pa ne vidi nič drugega kot to, kar so videli tudi oni pred stoletjem v času, ko je raj obljubljal Amerika in so naši predniki iskali kruha. Čeprav je potrebno iskati vse mogoče možnosti pri razvoju, bomo uspeli, če se bomo znali upreti na svoje moči in svoje zmage.

Nadaljevanje na 5. strani

Foto: Danilo Kastelic

MIKLAVŽU PRISKOČIL NA POMOČ ROTARY CLUB IZ DOMŽAL. 2. decembra je Miklavž v Kulturnem domu v Lukovici obdaroval otroke iz rejniških družin. Več na 6. strani

1230 Domžale

*Spoštovano občanko,
 cenjeni občani!*

V teh zadnjih dneh iztekajočega se leta mineva 12 let, odkar je enotna volja slovenskega naroda s plebiscitom izoblikovala našo prvo samostojno državo. Redko je v zgodovini izpričana takšna enotnost, kot je bila 26. decembra 1990.

S preureditvijo družbene in državne oblasti je tudi naša občina znova dobila upravno in politično samostojnost, kakršno je nekoč že imela. Zaživel je naš čut za ureditev in utrditev naše skupnosti, ki ima v letih svojega obstoja nešteto dokazov za uspešno in demokratično delovanje.

Lahko smo ponosni na dosežke in prehojeno pot. Ne bodo nas uspavali. Ob zadnjih volitvah je v življenje občine zavel nov veter. Skupaj s člani občinskega sveta vam zagotavljamo, da bomo tudi v prihodnje začeto delo nadgrajevali in da bomo zastavili vse svoje znanje, voljo in moči za uresničitev zastavljenih ciljev.

Hvaležen za vaše zaupanje in prepričan v vašo podporo vam iskreno voščim doživet božič in vesele novoletne praznike ter vam čestitam ob dnevu samostojnosti.

V novem letu 2003 pa želim vsem občanom same dobre dneve v osebem in poklicnem življenju.

Matej Kotnik, župan Občine Lukovica

IZ VSEBINE

Čistilna naprava v Lukovici	9
Avtocesta napreduje	11
Gost meseca: Andrej Svete	14-15
Čebelarstvo Cirer	17
Slava Podlimbarskemu	20-21
Pisma bralcev	31-32
Križanka	35

Spoštovani bralci!

Ob koncu leta, pred božičem in novim letom je čas za lepe želje in še lepša pričakovanja, ki so tudi v našem glasilu vsebinsko bogata in številna. To nas navdaja, da si naredimo božič kar vsak dan. Med prazniki si bomo odpočili, se umirili in notranje prečistili, preden bomo pogumno stopili v novo leto. Decembra se spominjamo dneva slovenske samostojnosti, zato naše uredništvo ob tej slovesnosti želi vsem občanom lepo praznovanje.

In če se ozremo nazaj, je čas ob tolikih dogodkih v letošnjem letu tako hitro minil, da so posamezni dogodki preprosto šli mimo mnogih. Nič čudnega, saj v današnjem "turbulentnem" času ne zmoremo vsega doživeti. Komaj dobro so se polegle volitve, že pričakujemo, da nam bo uspelo začrtano delo, ki bo tudi po novem letu pestro in bogato, kot je bilo doslej. Naši cilji pa naj obrodijo dobre sadove.

Kot vedno si občani očitno znamo polepšati praznični mesec december. Med otroke sta veliko veselja prinesla prav Miklavž in potem še Božiček. V otrocih vidimo spoštovanje življenja, ljubezni in ustvarjalnosti. Z vzgledom in vzgojo jim podarimo lahko veliko lepega. Praznovali smo zopet pomembne zgodovinske in kulturne mejnike - stoletnico Mlekarske zadruge na Prevojah in stopetdesetletnico Frana Maslja Podlimbarskega. Kako izvirno in bogato znajo naši občani pripraviti tako pomembne slovesnosti, bomo lahko prebrali prav v tej številki. Seveda se ne moremo izogniti tudi bolj resnim temam, kot je na primer nov Zakon o delovnih razmerjih, ki bo pričel veljati s prvim dnem prihodnjega leta in prinaša kar nekaj sprememb. Marsikdo ne bere Uradnega lista, pa bo imel lepo priložnost poglobiti se vanj v teh mrzlih dneh. Še vedno nas pestijo problemi okrog gradnje avtoceste, ki jih zadnje čase vse bolj občutijo občani ob še nedograjeni avtocesti. Upam in želim jim, da bi bili pri pogajanjih z DARS-om kar najbolj uspešni!

Zadnje čase prihajajo v uredništvo na srečo redki članki z grenko vsebino. Marsikdo morda želi konkretne probleme razkriti v javnosti na neokusen način. Razmislimo, ali je to res prava rešitev ali samo zadoščenje osebe, ki želi članek objaviti. Načelo, ki se ga v uredniškem odboru držimo, je v skladu s pravili Kodeksa slovenskih novinarjev, zato velja, da hudo žaljivih člankov ne bomo objavljali, saj z njimi razpihujemo nestrpnost. Veliko problemov se da rešiti na miroljuben način.

Zaradi preobsežnega gradiva v tej številki smo morali nekatere članke izločiti in jih bomo objavili januarja prihodnje leto.

↳ Marta Lavrič, glavna in odgovorna urednica

Županov nagovor

Računam na vas!

Običaj mnogih občinskih glasil je, da župan v vsaki številki napiše nekaj vrstic o tekočem dogajanju v občini in zapiše tudi nekaj besed, ki jih želi povedati občanom. Tako so prosili tudi mene, naj poskusim v vsako številko kaj napisati, kar bi se spodobilo, da lukoviški občani izvedo.

27. novembra 2002 smo pričeli z delom novi občinski svet in jaz, novi župan. Poslovala sta se stari župan in stari svet. V naši občini so opravili mnogo dela in zato zaslužijo pohvalo in našo hvaležnost. Povedati pa je treba, da Občina ni zadolžena, je pa predobremenjena za približno 70.000.000 SIT. To pomeni, da so opravili dela v letošnjem letu, ki pa jih bo potrebno plačati v prihodnjem. Prav je, da povem, da so to investicije na vrtcu, kjer gradijo dodatne kapacitete v vrednosti 22.000.000 SIT, za Kulturni dom Antona Martina Slomška v Šentvidu zapadejo v plačilo računi po novem letu za približno 10.000.000 SIT. Na gradu Brdo so se prekoračila dela za 14.000.000 SIT. Zdravstvenemu domu v Lukovici dolgujemo 3.000.000 SIT. Dve krajevni skupnosti sta se odrekli skupaj 14.000.000 SIT, ki so šli za nakup Pungartnikove hiše v mesecu oktobru. Denar gre po sklepu starega sveta še lukoviškim gasilcem, plačati pa je treba še takse za obremenjevanje okolja v višini 6.400.000 SIT. Vse to bo v večini bremenilo že prihodnji proračun, vendar ne izgubljam upanja, da v letu 2003 ne bi nadaljevali z deli na vseh vitalnih področjih občine, saj že trkamo na različna vrata, da bi našli poti za nadaljevanje del in investicij. V duhu resnice je treba povedati, da je pisanje slovenskih časnikov resnično in da si je bivši župan res izplačal plačo za štiri leta nazaj. Mislim, da si jo je zaslužil in mu tega ne gre oporekati, niti ni zanimivo, za kaj bo ta denar porabil, to je njegova stvar.

Jaz ga spoštujem zaradi tega, kar je narejenega v tej občini, moralno smo pa vsi izvoljeni odgovorni vam, spoštovani volivci, katerim smo dolžni naliti čistega vina in skrbeti za resnico.

Začel sem s službo na Občini in večino časa porabim za pregled raznih papirjev in dokumentov o delih, ki še potekajo, in o dogovorjenih obveznostih. S premišljenimi koraki se lotevam vsake novosti in spremembe ter polagam veliko zaupanje v občinsko upravo, ki dela trenutno v težkih pogojih. Tudi zase upam, da čimprej pridem do "županove pisarne", da bom lahko normalno delal, kot si želim. Občinski svet in župana čakajo postavitve novih ljudi v odbore občinskega sveta, kjer ostanejo obstoječi odbori z vsebinskimi spremembami, na novo pa bomo ustanovili, in tu upam na podporo sveta, Odbor za razvojne programe, ki bo pripravljal in izvajal razvojne programe občine, vključeval pa se bo tudi v regijske in mednarodne, predvsem evropske programe (PHARE; SAPARD...). Vsa ta delovna telesa bo občinski svet na novo ustanovil s sklepom na seji 17. decembra 2002, v januarju 2003 pa bo na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenoval še člane - odbornike, take, ki bodo čimprej lahko začeli z rednim delom in pripravo proračuna, ki je vitalnega pomena za razvoj občine. Po novem letu bo občinski svet imenoval tudi nova podžupana, ki ju imam možnost predlagati: po zakonu morata biti iz vrst svetnikov in bosta županu v pomoč pri delu na posameznih področjih.

Dela na Občini v tem trenutku ne zmanjka in upam na dobro sodelovanje vseh. Vem, da računate name, spoštovane občanke in občani, a povem vam, tudi jaz računam na vas, ta kraj vas potrebuje.

↳ Matej Kotnik, župan Občine Lukovica

Spoštovane bralke in bralci!

Želimo vam vesel in blagoslovljen božič in veliko zdravja, sreče, zadovoljstva in uspehov v novem letu 2003.

Uredništvo Rokovnjača

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača je 13. januar 2003.
Članke oddajate na disketi.

Zadnja seja Občinskega sveta

V znamenju zahval za dobro sodelovanje

Dosedanji člani občinskega sveta so se zadnjič sestali na izredni seji v petek, 22. novembra 2002, na kateri so sprejeli še nekaj sklepov, ki zaradi časovnih rokov niso mogli "počakati" na zasedanje novega sveta.

Tako so bile soglasno sprejete naslednje odločitve:

- spremembe proračuna Občine Lukovica za l. 2002 in Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Lukovica za l. 2002;
- gradbena cena in vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za l. 2003 (obe vrednosti ostajata nespremenjeni);
- imenovanje predstavnikov občine kot ustanoviteljice v Svet šole OŠ Janka Kersnika Brdo (imenovani so bili Franci Bernot iz Sp. Prapreč, Terezija Meden iz Lukovice in Slavka Urbanija iz Žirovš).

Ob zaključku seje, ki je bila kratka, saj daljših razprav ni bilo, se je dosedanji župan Anastazij Živko Burja vsem članom občinskega sveta zahvalil za štiriletno sodelovanje in izrazil željo, da bi tudi novoizvoljeni svet deloval in odločal preudarno. Vsi svetniki so

prejeli priznanje župana za uspešno sodelovanje; priznanja pa so dobili še naslednji prejemniki: Mirko Bergant - štab CZ, Mateja Orehek - vrtec Medo, Slavko Tekavčič - Ministrstvo za finance, Vladimir Knific - direktor Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije v Kranju, Damjana Pečnik - Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije v Kranju, Aljoša Brus - dir. DDC Projekt 2, Bogomir Uršej - DDC Projekt 2, Marko Fatur - dir. JKP Prodnik d.o.o., Aleš Stražar - JKP Prodnik d.o.o. in Jože Duhovnik - dir. Grasto d.o.o.

Župan je svoja priznanja naknadno podelil še Stanislavu Mrviču - Ministrstvo za kulturo, Janezu Grošlju - dir. ZD Domžale, Pavlu Sajetu - DDC Projekt 5, Silvu Koscu - dir. DDC Projekt 5, Stanetu Klanjšku - DDC Projekt 2, Borisu Kovačiču - SCT Ljubljana, Mitji Korenu - SCT Ljubljana ter ravnateljici OŠ Janka Kersnika Brdo Zdenki Pengal in Marti Lavrič - odgovorni urednici glasila Rokovnjac.

Zadnja seja občinskega sveta tako ni imela zelo obsežnega dnevnega reda in se je zaključila v eni uri in pol. Vse začeto delo bo nadaljeval novo izvoljeni svet, ki ga prav tako čaka zahtevno delo.

Mojca S., foto Marta Lavrič

Še zadnjič so se sestali "stari" svetniki na čelu z županom Anastazijem Živkom Burjo.

Župan Anastazij Živko Burja podeljuje svetnikom zahvale za dobro sodelovanje.

V sredo, 27. novembra 2002

Konstituiranje novega Občinskega sveta

Člani Občinskega sveta, ki so bili izvoljeni na lokalnih volitvah 10. novembra letos, so se v sredo, 27. novembra 2002, sestali na konstitutivni seji in tako začeli svoje štiriletno mandatno obdobje.

Sejo je v skladu s Poslovníkom Občinskega sveta sklical še dosedanji župan Anastazij Živko Burja, ki je po potrditvi vseh mandatov članov občinskega sveta in novega župana Mateja Kotnika vodenje seje predal novemu županu. S tem trenutkom je prenehal mandat dosedanjemu Občinskemu svetu in županu ter vsem delovnim telesom, ki jih je ustanovil prejšnji svet.

Mandat pa je prenehal tudi predstavnikom občine kot (so) ustanoviteljice v organih javnih zavodov in skladov. Tako bo prva naloga novoimenovane Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja priprava

predlogov kandidatov za imenovanje novih delovnih teles (odborov in komisij), ki bodo na novo ustanovljena še na decembrski seji Občinskega sveta.

Novo Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja sestavljajo:

Lado Goričan - predsednik, Stanislava Stopar - namestnik predsednika ter člani Janez Bernot, Tomaž Urbanija in Jana Strehar. Poleg priprave predloga za imenovanje članov novih delovnih teles bo njena pristojnost v naslednjih štirih letih predvsem dajanje pobud oziroma predlogov glede kadrovskega vprašanj v občini, priprava sklepov o potrditvi mandata novega člana v občinskem svetu v primeru prenehanja mandata katerega od članov sveta ter priprava predlogov v zvezi s plačami ter drugimi prejemki občinskih funkcionarjev.

Župan Matej Kotnik na konstitutivni seji Občinskega sveta Občine Lukovica.

Članom novega Občinskega sveta čestitamo in želimo uspešno delo, veliko modrih odločitev in dobro medsebojno sodelovanje.

Mojca S., foto Marta Lavrič

AstraChemo

barve, lepila
mešalnica barv
delovna zaščita
tehnična guma in plastika
kovinska galanterija
ročno in električno orodje

TEHNIČNA TRGOVINA

Prodajni center AstraChemo, Kamniška cesta 22, Zgornje Jarše

DECEMBRSKI DELOVNI ČAS: DELAVNIKI IN VSE SOBOTE OD 7.00 DO 20.00 URE!!!

telefon 01 729 52 56

orodje za vrt
kopalniška oprema
elektromaterial in svetila
rezani les, laminati
stenske obloge
gospodinjski pripomočki

NOVO

ŠIROK IZBOR NOVOLETNEGA PROGRAMA: - NOVOLETNE LUČKE - ZAVESE - OKRASKI - SNEG - JASLICE - PIŠTOLE ZA LEPLJENJE

VELIKA IZBIRA: - BARV ZA PROSTI ČAS: BARVE ZA STEKLO, KERAMIKO, LEPLJENJE - KALUPOV - MAS ZA VLIVANJE - GELOV ZA SVEČE

RAKETE □ BATERIJE □ RIMSKE SVEČE □ FONTANE □ BAKLE

Želimo Vam

*vesele božične praznike,
v Novem letu pa veliko zdravja,
sreče in uspehov!*

2

0

0

3

banka domžale

Banka za vas

Sto let Mlekarske zadruga na Prevojah - nadaljevanje s 1. strani

Zgledujemo se po naših prednikih

Kmetijstvo v naši občini za prihodnost glede na naravne danosti in možnosti obdelave površin in kmetijskih gospodarstev ne kaže lepe podobe. Skrb je upravičena, če hočemo ohraniti kulturno krajino, obdelana polja in za ta kraj pomembno gospodarsko panogo. Zato vidim možnosti v sodelovanju različnih institucij, ki skrbijo za kmetijski razvoj, in lokalnih skupnosti za odpiranje dopolnilnih dejavnosti ter odpiranje drugih možnosti v kmetijstvu.

Politiki Mlekarske zadruga Prevoje želim, da bi postala mejnik, ko bomo iz te bogate dediščine in materialnih dobrin, ki ste jih člani, predvsem pa z vsem spoštovanjem prizadevni Alojz Homar, pridobili z nacionalizacijo in začeli s širokim soglasjem in obilo modrosti, temu, nam vsem ljubemu kraju, dajati novo podobo. Nikoli pa ne smemo pozabiti volje in želja tistih naših prednikov, ki so nam želeli razširiti obzorje z znanjem in nam dati boljši dan, ki ga po njihovi zaslugi živimo. Ob slovesnem jubileju vam, člani mlekarske zadruga, iskreno čestitam za prejetu občinsko priznanje Občine Lukovica, ki ste ga prejeli septembra ob občinskem prazniku. Dragi zadrugniki, še na mnoga leta in Bog vas živi."

Mešani pevski zbor Šentviški zvon nam je zapel dve pesmi, nato pa je na oder prišel najzaslužnejši in najstarejši član Mlekarske zadruga Prevoje Alojz Homar, ki je pozdravil vse udeležence proslave ob 100. obletnici ustanovitve Mlekarske zadruga Prevoje. "Spoštovane dame in gospodje, spoštovani gosti in pravni nasledniki Mlekarske zadruga Prevoje. Ker marsikomu ni poznana zgodovina Mlekarske zadruga Prevoje, vam jo bom na kratko orisal. Ob ustanovitvi Mlekarske zadruga Prevoje so bili težki časi. Toda neustavljiva želja po napredku in želja, da bi se otresli zaostalosti, je može iz občine Prevoje in okoliških krajev gnala, da so ustanovili Mlekarsko zadrugo Prevoje 25. oktobra 1902. Med člani so izbrali osemčlansko predstojništvo, v katerem so bili: Nikolaj Mazuran in Jože Rak iz Prevoj, Anton Osolin in Lorenz Rak iz Št. Vida (Šentvid), Tomaž Justin iz Vrbe, Franc Capuder iz Prapreč, Anton Primožič iz Prevalje ter Tomaž Igljič iz Rafolč. Zadruga je bila tako prvič vpisana v sodni register 9. decembra 1902. Zadrugniki so v začetku iz odkupljenega mleka proizvajali

čajno maslo, ki so ga v času Avstro-Ogrske dostavljali tudi v Trst. Pred drugo svetovno vojno se je število članov povečalo in s tem se je povečal tudi odkup mleka na 1200 litrov dnevno. Mlekarji so se radi pohvalili, da so mleko in smetano dostavljali tudi v ljubljanske bolnice, dom počitka in manjše mlekarnice po mestu. Mlekarska zadruga je na podlagi odločbe Okrajnega ljudskega odbora v Kamniku s 1. septembrom 1948 prenehala in prešla v likvidacijo, kar je bilo razvidno tudi v registru Okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani." Alojz Homar je predlagal, da predstavniki zadruga položijo venec na grob dobrotniku in svetovljanu Alojziju Škoficu (po njegovem imenu se na njegov rojstni dan in god praznuje tudi praznik KS Prevoje) na šentviškem pokopališču v znak spomina in hvaležnosti do njegove volje in dobrote. Za konec je dodal še misel: Ljudje so se preživljali s tistim, kar jim je zemlja dala, ki je bila prepojena z znojem; takratne kravice niso jedle silaže, temveč le seno, zato so ljudje v zadrugi iskali pomoč in podporo." Zahvalil se je tudi bivšemu ministru za KGP Cirilu Smrkolju za njegov trud pri vračilu Mlekarske zadruga Prevoje.

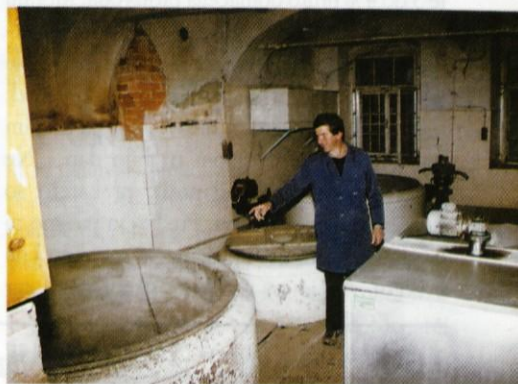
Nastopil je MPZ Šentviški zvon ter zapel dve pesmi. Na oder je za njim stopil slavnostni govornik Peter Vrisk. Najprej je vse pozdravil v imenu Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije kakor tudi v imenu Zadrugne zveze Slovenije. Pričel je: "Pozdravljam Alojza Homarja, spoštovane zadrugnike, sekretarja na ministrstvu za ZKGP Janeza Pevca, župana občine Lukovica Mateja Kotnika, krajanje in vse občane. Lep kulturni dom imate tukaj in še posebej sem vesel, da vidim, da ste ga poimenovali po škofu Antonu Martinu Slomšku. Nikjer v Sloveniji še nisem videl, da bi kak kulturni dom poimenovali po tem velikem Slovencu, ki je bil dolga desetletja popolnoma zamolčan v slovenski zgodovini in to mi daje dosti vedeti o vašem kraju. Letos mineva 130 let, odkar se je pričelo zadruginištvo na Slovenskem. Tako kot se je zadruginištvo pričelo razvijati v Evropi, tako se je začelo razvijati tudi na Slovenskem. Zdi se mi, da smo nekako v podobnem času. Takrat je bil slovenski prostor preplavljen s tujim kapitalom. Seveda so bili ti bogati tujci lastniki velikega dela površin zemlje. Tudi obrtniki so bili večinoma drugih nacionalnosti, zato so bili naši predniki v precej podrejeni vlogi. In takrat se je porodila ta zadruga

Alojz Homar, najstarejši član Mlekarske zadruga Prevoje, govori zbranim o zgodovini zadruga.

Člani Mlekarske zadruga Prevoje so položili šopek na grob Alojza Škofica.

Franc Lebar je pokazal, kje so pred desetletji kuhali mleko.

misel, torej, da je več malih kmetov stopilo skupaj in ustanovilo zadrugo. Le tako so se lahko uprli tuji nadvladi. Pa vendar so tujci mislili, kaj bodo ti mali neobgleni kmetje in obrtniki sploh lahko storili, saj ne morejo nič. Vendar pa vidimo, da se je potem zadruginištvo pričelo razvijati. Po prvi svetovni vojni ugotavljamo, da je bilo od 20 do 30 % celotnega premoženja v tem slovenskem prostoru v lasti zadrug. Tudi drugje po Evropi so še dandanes raznovrstna zadruginištva, brez katerih mali obrtniki in kmetje ne bi preživeli. V zadrugah ne gre za to, da bi ustvarjali neke visoke dobičke, ki si jih potem posamezniki kopičijo, temveč za to, da skupaj ustvarjamo boljšo prihodnost in da tako pomagamo sebi in svojemu bližnjemu, da skupaj preživimo vsi. Vprašanje je, koliko se dandanes tega sploh zavedamo. Tudi zdaj, ko vstopamo v Evropsko zvezo, obstaja bojazen, da nas bo preplaval tuj kapital. Pri pogajanjih v EU opažamo, da je pomanjkanje moralnih

vrednot in nacionalnega interesa. Zato nakup zemlje tujcem postavljajo v obroben problem, prav ta vrednota pa nam bi morala pomeniti nekaj več. Naši predniki so se tega znali zavedati. Danes pa nas skrbi, kako bomo živeli čez 20 let. Zaradi tega smo pripravljene včasih zatajiti svojo moralno in nacionalno identiteto. Trdim, da so naše kmetijske zadruge znale ohranjati to nacionalno identiteto. Začetki zadružništva v 19. stoletju sovpadajo z narodnim ozaveščanjem. Takrat, dobro veste, so bili tabori v Žalcu, Ljutomeru itn., ki so se potem širili po celotni Sloveniji. In ravno zadruge so bile tiste, ki so pomagale pri ozaveščanju Slovencev. Kakor zdaj kaže, se nekateri slovenski lastniki, takoj, ko se pokaže možnost, prodajo svoje premoženje. Bojim se, da bomo v nekaj letih samo še kmetje zadružniki tisti, ki bomo branili ta temeljni nacionalni interes. Kljub temu mnogi pravijo, da je problem kmetijstva in zadružništva, ki predstavlja le 3 do 4% bruto domačega proizvoda. Moram vas opozoriti, da smo ti kmetje zadružniki lastniki od 80 do 90% vse zemlje. Ob tem, kar se danes dogaja, mislim, da smo na prelahak način dobili slovensko državo, kar pa drugim bolj številčnim narodom ni bilo dano. Ne zapravimo te velike danosti, za katero so hrepeneli mnogi rodovi. Predvsem pa smo za to sami zaslužni in okoliščine, ki so takrat bile v svetu. Ali je res golob na strehi tisto, kar

nam je bilo ponujeno. Če prebiramo gradivo škofa Antona Martina Slomška, vidimo, koliko je dal na nacionalno zavest, saj je vzgajal otroke in jim polagal vrednote, kaj pomeni slovenski jezik, zemlja in z njo nacionalna zavest. Ne moremo se zapirati svetu, vendar se moramo zavedati, da smo gospodarji na svoji zemlji, česar bi se morala zavedati tudi država pri odločitvah o nacionalnem interesu. Zadruge so in bodo obstale kljub menjavi različnih oblasti in oblastnikov na našem ozemlju. Zato pravim: vse novo ni zanič, vse staro pa tudi ne. Zato noben kmet ni zamenjal vsega naenkrat na svoji kmetiji. Računamo, da bo v prihodnjih letih delovalo od 20 do 30 močnih kmetijskih zadrug na ozemlju Slovenije, ki se bodo zoperstavile močni konkurenci z zahoda in severa. Sedanji predsednik Mlekarske zadruge Prevoje Jože Primožič se je iskreno zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali pri vračanju premoženja Mlekarske zadruge Prevoje in sicer bivšemu županu Občine Lukovica Anastaziju Živku Burja, Občini Lukovica in njeni upravi, Cirilu Smrkolju, Petru Vrisku, g. Simončiču; Zadružni zvezi Slovenije, Nacetu Buzetu, Bogdanu Štepicu, odvetniku Daretu Avseniku, Janezu Pevcu, Tomažu Močniku (pospeševalna služba), UE Domžale, KS Prevoje in njeni predsednici Marti Keržan, brez katere tudi te prireditve ne bi bilo, tam-

buraškemu ansamblu iz Vrhpolja, MPZ Šentvitski zvon, moderatorju programa Vitu Kotniku, Kmečkim ženam Prevoje ter vsem navzočim. Z bodočim vodstvom KS Prevoje in novim županom pa si želimo dobrega sodelovanja. Nato je predsednica KS Prevoje Marta Keržan podelila priznanja (odbornikom) svetu Mlekarske zadruge Prevoje. Prejemniki priznanj so: Jože Primožič, Alojz Homar, Marjan Kotnik, Franc Strmšek, Mavricij Kveder in Janez Kotnik.

Tamburaši so zaigrali še venček lepih pesmi, saj so jih bučni aplavzi vnovič pozivali, da zaigrajo še enkrat. Na koncu nam je aktiv kmečkih žena iz Prevoj pripravil pristne domače dobrote, ob katerih nam je dobro del tudi kozarček rujnega. Veliko dela še čaka Mlekarsko zadruge Prevoje. Sedanji zadružniki so naredili velik korak za bodoče rodove, ki bodo delali na zdravih temeljih in upam, da bodo z zadružnim premoženjem tudi gospodarno in modro ravnali. Zakoni in predpisi o mlekarstvu so zelo strogi, zato ima že večina kmetov svoje mlekarne. V Mlekarski zadruge Prevoje sedaj oddaja mleko le peščica vztrajnih kmetov. Potrebno bi se bilo zgleđovati po naših prednikih in začeti izdelovati lastne izdelke in tržiti s svojo znamko "Rokovnjaški sir, pridelan v Mlekarski zadruge Prevoje"!!

↳ in foto Danilo Kastelic

Miklavžu priskočil na pomoč Rotary Club iz Domžal

V napetem pričakovanju daril

Miklavž je prišel, so na ves glas zavpili otroci. 2. decembra je prišel Miklavž v Kulturni dom v Lukovici obdarit svoje pridne otroke, ki nimajo staršev ali jih starši ne morejo vzdrževati zaradi svoje nebolgjenosti in nezmožnosti prilagajanja družbi, v kateri živimo. Ti otroci živijo pri rejnikih, ki jim nudijo topel dom, prijaznost in družinsko ljubezen. Rejniki vedo, da ne morejo nadomestiti staršev, vendar se trudijo skupaj s Centrom za socialno delo Domžale, ki pokriva prostor občin Domžale, Moravče, Mengeš, Lukovica in Trzin, da jim omogočijo tudi malo otroških sanj, ki smo jih odrasli že doživeli in se jih radi spominjamo.

Tudi letos so v sodelovanju Centra za socialno delo in Rotary Cluba organizirali obdarovanje rejencev. Rotary Club je zbral daril za 150 otrok starih od 1 do 14 let. Običajno rejnina ne zadošča za pokritje najnujnejših stroškov za te otroke, zato si rejniki le stežka privoščijo obdarovanja. Veseli in pridni otroci zato pričakujejo obdaritev Miklavža kakor tudi nji-

hovi vrstniki, ki imajo starše, ki tak strošek zmorejo. Ta otroška pričakovanja in sanje pa je omogočil Rotary Club Domžale, zato mu gre izredna zahvala kakor tudi predsedniku kluba dr. Janezu Svoljšku. Rotaryjanci kakor tudi vodstveni delavci Centra za socialno delo iz Domžal so si prireditve tudi ogledali.

Z veliko napetostjo in v pričakovanju srečanja z Miklavžem se je v nabit polni dvorani pričela igrice. Dva otroka, ki se nista hotela učiti v šoli, pišeta Miklavžu, kaj si želita, vendar po nerodnosti pride pismo v roke parkeljnov. Med samo igrice se je majhna punčka pridružila plesu s parkeljni. Tudi parkeljni niso več tisto, kot so včasih bili, zato mislim, da tudi namen danes ni isti. Samo mislimo si lahko s čim so parkeljni obdarili poredne otroke. Tistim bolj pridnim pa so pomagali angelčki, ki so obkrožali Miklavža, ki je obdaril vse otroke, saj otrok ni delil na manj ali bolj pridne.

Prijeten Miklavžev večer si bodo zapomnili otroci morda za vse življenje. Nauk Miklavža bo zato vedno živ pri otrocih, saj so otroci tako nebolgjeni in pošteni v dušah, samo okolje jih

**ISCG
DOMŽALE**

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

☎ 01/721-10-82

GSM: 041/785-735

TEČAJ CPP

20. 1. ob 18. uri

Tečaj za traktoriste

27. 1. ob 17. uri

*Srečno vožnjo
u novem letu!*

deli in zato bi morala bolj poskrbeti naša država, saj v Ustavi RS piše, da je Slovenija socialna država, kar pomeni, da bi morali imeti zagotovljene pogoje preživetja vsi otroci in starši.

↳ Danilo Kastelic

Vseslovensko združenje vlagateljev

Referendum bo 19. januarja

Na Miklavžev dan, 6. decembra 2002, ob 14.30 smo člani Vseslovenskega združenja vlagateljev do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje prinesli v Državni zbor Republike Slovenije 62.000 overjenih podpisov podpore za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o noveli zakona o vračilu vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje za vse, ki so prekomerno vlagali od leta 1974.

Predsednik Vseslovenskega združenja Darko Fras je v navzočnosti članov združenja predal predsedniku Državnega zbora Republike Slovenije Borutu Pahorju 62000 overjenih podpisov in pred tem dejal: "Spoštovani predsednik DZ RS Borut Pahor, danes vas obveščam in vam dajem na znanje, da vlagam v skladu z referendumom in ljudski iniciativi zahtevo za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma v zvezi z predlogom zakona o spremembah zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje. Naša zahteva je oblikovana skladno z zakonom in je podprta z ustreznim številom podpisov volivk in volivcev, oziroma prilagamo k zahtevi tudi preko 62.000 obrazcev podpore in obenem vas želim obvestiti, da je bilo do danes zbranih že preko 72.000 podpor tej naši zahtevi. Izjavljam, da nam je v združenju na nek način žal, da je vendarle moralo priti do tega referenduma. Združenje se je vseskozi trudilo biti konstruktiven partner in seveda upalo, da bosta DZ in vlada zmogli veliko moralne odgovornosti in politične modrosti in da bomo uspeli to vprašanje rešiti kompromisno v normalnih postopkih. Vendar na žalost nam to skupaj ni uspelo, zato smo seveda pritisnjeni ob zid in prisiljeni uporabiti tudi to skrajno sredstvo, kot je referendum, da damo ljudem možnost, da se sami izjasnijo in soodločajo o načinu ureditve tega vprašanja. Od DZ in vas kot predsednika

pričakujemo, da boste ob predpostavki, da je naša zahteva ustrezno oblikovana, predlagali DZ, da razpiše zakonodajni referendum. Glede na dejansko stanje in dejstvo, da je že razpisan referendum za Slovenske železnice 19. januarja, je stališče našega združenja, da je potrebno smotno ravnati z javnimi sredstvi in zato predlagamo, da bi bil referendum na isti dan, kajti le tako bi se izognili nepotrebnim dvojnimi stroškom. Zaradi izkušenj z ravnanjem in odnosom DZ do tega vprašanja pričakujemo v skladu z ustavo in zakonom o referendumu in ljudski iniciativi, da bo DZ, oziroma da bodo poslanci v primeru, da bo to referendumsko vprašanje podprto, upoštevali voljo ljudi in da bodo ustrezno popravili sedaj veljavni zakon o vračanju vlaganj tako, da bodo dejansko prišli do povračila prekomernih sredstev tisti ljudje, ki so vlagali več kot ostali."

Predsednik DZ Borut Pahor je izrazil dobrodoščilo DZ predstavnikom Vseslovenskega združenja. "Zbrali ste veliko podpisov, da uveljavite ustavno pravico. Kot veste, bom sedaj zahteval, da kar ste danes prinesli skupaj s podpisimi, moram predati zakonodajni pravni službi DZ. Službe DZ bodo skupaj z vami v ponedeljek, 9. decembra, preverile in preštele vaše obrazce. V kolikor bo zakonodajno pravna služba DZ ocenila, da je vse skladno s postopkom in bo ugotovljeno, da je zbrano zadostno število podpisov, se bo postopek lahko nadaljeval. DZ mora z zakonom o referendumu in ljudski iniciativi razpisati referendum najkasneje v roku 30 dni od dne, ko ste to zahtevo vložili, to je do 5. januarja leta 2003. Po vsej verjetnosti bo DZ to opravil na izredni seji 11. oziroma 12. decembra. Vodje poslanskih skupin bom že v ponedeljek uradno obvestil o vaši vloženi pobudi. Glede na to, da je DZ že razpisal predhodni zakonodajni referendum o predlogu zakona o preoblikovanju in privatizaciji Slovenskih železnic za 19. januar, bom predlagal, da se vaš

Predstavniki Vseslovenskega združenja v Državnem zboru predali 62.000 podpisov podpore zakonodajnemu referendumu za vračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje.

predlog za referendum ravno tako razpiše 19. januarja 2003."

Predsednik združenja Darko Fras je nato simbolično izročil Borutu Pahorju en odstotek zbranih podpisov, ki so bili praznično zaviti. Borut Pahor je darilo sprejel in ga povprašal, kolikšno vrednost ima, ker ga moram vpisati v inventar, če presega pet evrov. Darko Fras mu je dejal, da ima bolj simbolično vrednost, vredna pa je nekaj milijard slovenskih tolarjev. Nato je Borut Pahor dobil še eno podobno darilo, katerega pa je predal poslanskemu kolegu Francu Pukšiču. Slednji mu je odgovoril: "Če bi seveda moja beseda veljala v DZ in velikem delu poslancev opozicije, potem danes tega darila ne bi bilo potrebno sprejemati ne nam ne vam. Potrebno bi bilo prisluhniti vsem ljudem, ki so dejansko prekomerno vlagali v večini na podežlju in na demografsko ogroženih področjih, potem ta referendum ne bi bil potreben."

Ob tej priliki bi se rad zahvalil vsem občanom iz občin Domžale, Lukovica Moravče, Mengeš, Trzin, Kamnik in Komenda za izkazano zaupanje in podporo s podpismi za referendumsko vprašanje o prekomernem vlaganju v javno telekomunikacijsko omrežje. Posebej pa se zahvaljujem še vsem županom podjetniške regije za izkazano sodelovanje. Vsem skupaj čestitam ob dnevu samostojnosti Slovenije. Želim vam prijetne božične praznike ter srečno novo leto 2003 in nasvidenje na referendumu 19. januarja.

↳ Danilo Kastelic, vseslovensko združenje vlagateljev do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje

*Vesele božične praznike,
srečno ter uspešno leto 2003 želimo
vsem občanom, čebelarjem in
ljubiteljem čebelarstva.*

ČD Lukovica

Slovenski čebelarji
voščimo vsem krajanom vesele
božične praznike ter želimo srečno,
zdravo in uspešno novo leto 2003.

Čebelarska zveza Slovenije

Vesele božične praznike, srečno novo leto 2003
ter srečno in varno vožnjo vam želi

FIAT

AVTOSERVIS

ANTON ZAJC s.p.
Vrba 17, 1225 Lukovica,
tel.: (01) 723-59-99, GSM: (041) 517-117

SIMTEK D.O.O.

Želimo vam vesel Božič in srečno
v Novem Letu 2003!

www.simtek.si

TOKO

*Veliko osebnih in poslovnih uspehov
v letu 2003*

TOKO-LINE d.d.

Proizvodnja usnjene galanterije
Lukovica pri Domžalah 84, 1225 LUKOVICA, SLOVENIJA
Telefon.: ++386(1)72 35 007, fax.: ++386(1)72 35 759
e-mail.: toko@siol.net, <http://www.toko-line.si>

OBRTNA, GRADBENA IN TRGOVSKA ZADRUGA

ZORA, DOMŽALE z.o.o.

Prešernova 33, 1234 Mengeš, tel.: 724-73-10,
fax: 723-72-26, el. pošta: info@zora.si,
spletna stran: www.zora.si

PRIPOROČAMO SE S:

- STREŠNO KRITINO
- KROVSKO KLEPARSKIMI IZDELKI
- PLOČEVINAMI
- IZOLACIJSKIMI MATERIALI
- PLASTIČNIMI GRANULATI

*Vsem poslovnim
partnerjem se
zahvaljujemo za
izkazano zaupanje.*

*Še naprej se
priporočamo in
vam želimo vesele
praznike ter srečno 2003!*

GRADBENO STANOVANJSKO PODJETJE

GRASATO d.o.o.

ULICA MATIJE TOMCA 4, 1230 DOMŽALE

*VSEM
UPORABNIKOM
NAŠIH STORITEV
ŽELIMO
VESEL BOŽIČ
IN SREČNO
NOVO LETO.*

Čistilna naprava v Lukovici

Delovati bo začela spomladi prihodnje leto

V občini Lukovica se že nekaj let v okviru komunalne problematike ukvarjajo z reševanjem kanalizacije skozi območje občine. Prispevek občine je bil v preteklosti zelo pozitiven, saj so poleg nujnih, življenjsko pomembnih vprašanj, da bi vsi pili zdravo vodo, dobro rešili tudi mnoge druge, morda malo manj nujne, toda vse bolj pomembne v današnjem ekološkem sistemu. K temu nas je prisilil razvoj, ki vnaša v vsakdanje življenje uporabo kemikalij, saj bi brez njih danes težko živeli. Cilj celotnega projekta je, da bi varno in naravi prijazno uredili fekalne odplake, o čemer sem povprašala Tomaža Cerarja - svetovalca za komunalno problematiko ter okolje in prostor, ki se s tem področjem ukvarja že več let in ga tudi dobro pozna. Poleg tega Tomaž pravi, da rad živi v občini Lukovica, ki ima bolj vaške karakteristike in je v nekaterih primerih celo dražja od mestnih občin. Kanalizacija in čistilna naprava sta gotovo dve od teh!

Gospod Cerar, kakšni so bili začetki v zvezi z reševanjem kanalizacije v naši občini?

“Od leta 1995 se je v naši občini intenzivno razmišljalo o urejanju fekalnih odplak, o katerih se je na dolgo in široko razpravljalo že v času, ko smo bili še pod Občino Domžale. Ponujena nam je bila možnost priklopa na čistilno napravo v Domžalah, vendar nikoli nismo dobili natančnega pojasnila okrog stroškov za naše uporabnike. To nas je od skupnega sodelovanja tudi odvrnilo. Z združenimi interesi tako Občinskega sveta Občine Lukovica kot tudi naših krajevnih skupnosti smo se v sodelovanju z Darsom odločili za sodobno čistilno napravo v naši občini, na katero bomo v prihodnosti s kanalizacijo povezali čimveč uporabnikov iz naše občine.”

Ali je lokacija čistilne naprave v Vrbi zgolj naključje?

“V sklopu avtocestnega programa smo si zadali pomembno projektno nalogo, da se izgradi čistilna naprava v južnem delu Vrbe. Lokacija v Vrbi je bila izbrana gospodarno zaradi čim manjših stroškov prečrpanja fekalnih voda. Je sodobna in seveda takšna, da bo zadostovala vsem najsodobnejšim predpisom v naši zakonodaji in tudi tisti, ki je pripravljena za vstop v Evropsko unijo. Vključevala bo pretežno osrednji del občine od Prevoj, Vrbe, Lukovice, Trnjave, Krašnje, Spodnjih Lok in

Zgornjih Lok vse do Blagovice. Do sedaj prostu spuščene fekalije v naravo, ki so onesnaževale podtalnico, bodo odslej spuščene v čistilno napravo, zato je bistveni cilj čistilne naprave prečiščevanje podtalnice. Naše vode bodo tako ostale čiste, kajti iz čistilne naprave odteče v potok Radomljo ponovno čista voda. Gre za saniranje starega onesnaženega stanja v naših vodah, kar je bilo že odkrito v času agromelioracije. Bodoči rodovi naj bi prejeli dobro ekološko dediščino.”

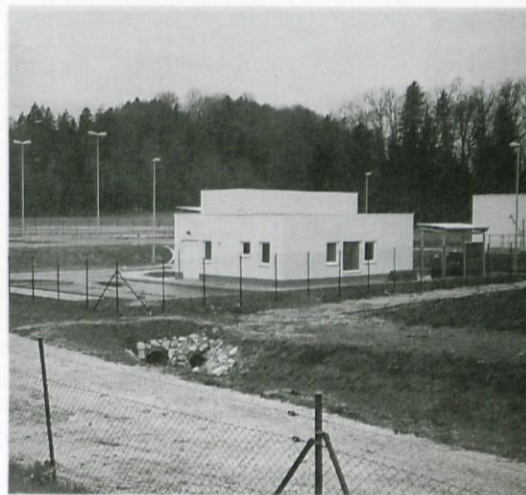
Kolikšna je zmogljivost čistilne naprave in kako poteka povezava posameznih enot s čistilno napravo?

“Kapacitete so velike, saj bo možno priklopiti na povezovalni kolektor številna gospodinjstva, kmetijskih in gospodarskih enot. Trenutno je obremenitev zapolnjena nekje na polovici. Vsekakor to pomeni za našo občino velik napredek.

Čistilna naprava, ki jo gradimo, je zelo sodobna in med boljšimi v Evropi. V nekaj mesecih bodo vse funkcije omogočene in obratovati bo začela v zgodnjem spomladanskem obdobju - morda v mesecu aprilu. Priklopljene bodo sledeče vasi: Rafolče, Lukovica, Krašnja, Prevoje in Vrba. O tem, kakšni bodo stroški kanalščine, se bo še razpravljalo! Zaenkrat so podani predlogi glede na velikost prereza cevi, preko katere je posamezno gospodinjstvo ali katera druga enota priklopljena. Zaenkrat se ti stroški ne plačujejo. Manjši delež so prispevali nekateri občani iz Lukovice. Čistilna naprava bo obratovala gospodarno, ko bo vključevala vsaj 3000 gospodinjstev.”

Kakšni bodo stroški vzdrževanja in kdo jih bo zagotovil?

“Čistilna naprava je samostojna ekonomska enota, ki jo bomo vzdrževali uporabniki sami. Občina Lukovica si bo prizadevala, da bo v naslednjem letu spodbudila KS Prevoje - Šentvid, prav tako KS Rafolče in KS Krašnja, da se pospeši z deli, kajti naš cilj je, da se čimprej začne sanirati onesnaženo okolje z odpadnimi vodami. Tega projekta moramo biti veseli, čeprav nas bo nekoliko udarilo po žepu. Priklop na kanalizacijo se obračuna glede na prerez cevi. Predlog je odvisen od velikosti priključka. Tako bo potrebno za priključek, kjer meri prerez cevi 15 cm, odšteti 174.115,00 SIT, za večji priključek, ki ga bodo morali imeti ostali gospodarski in

Lokacija čistilne naprave v Vrbi je bila izbrana gospodarno zaradi čim manjših stroškov prečrpanja fekalnih voda. Foto Tomaž Cerar

kmetijski objekti pa celo 308.000,00 SIT. Ta znesek je predlagan s strani Občine Lukovica in je v skladu z ostalimi sosednjimi občinami. Cena priklopa je višja kot v mestih. Vaška občina je v tem primeru dražja od mestne. Mesečna uporabnina pa bo znašala približno 3000,00 SIT na gospodinjstvo. Če bo občina smatrala, da je to predrago, se bo cena spremenila. Zelo pomembno bo, da bo ekonomska upravičenost v letu 2003 kmalu upravičena in tako ne bo obremenjena iz proračuna.”

Koliko bo zaposlenih?

“Čistilno napravo je potrebno kontrolirati in servisirati. Zaradi izmenjave delovnega časa bosta potrebna morda celo dva zaposlena. Verjetno pa bomo pogodbeno zaposlili strokovnjaka, ki bo ugotavljal stanje v čistilni napravi. Zakonodaja ni le v rokah občine, zato bo potrebno kmalu doreči tudi te potrebe.”

Kdaj bo priklop na čistilno napravo sploh mogoč?

“Priklop na čistilno napravo bo mogoč, ko bo izdano uporabno dovoljenje za ta objekt - v zgodnjem spomladanskem času. Takoj bomo začeli z intenzivnim priklopljanjem gospodinjstev. Priklop bo obvezen za vse, ki bodo imeli to možnost. Tako kot za smetarino bo obvezen priklop tudi na čistilno napravo. Prav tako se bodo morali priklopiti tudi kmetje in ostali gospodarski objekti.”

✍️ Marta Lavrič

Dokončani lokalni cesti Blagovica - Češnjice in v Zavrh pri Trojanah

Zadovoljni vaščani Češnjic in Zavrha

Nekdanji župan Anastazij Živko Burja (levo) je ob prisotnosti predsednika KS Češnjice slovesno odprl cestni odsek. Foto: Tomaž Cerar

Uradnega odprtja ceste Blagovica-Češnjice so se veselili predvsem krajanji Češnjic in bližnjih zaselkov, kajti cesto so po posameznih etapah gradili skoraj deset let.

Leta 1998 je bil del ceste v popolnem razsulu in skoraj neprevozen. Tako so celotno cesto uradno predali svojemu namenu 13. novembra letos. Ob odprtju ceste so si nazdravili župan Anastazij Živko Burja, Vinko Pirnat,

direktor občinske uprave, Tomaž Cerar, vodja komunalne ureditve v občini, predstavnik SCT in predsednik KS Češnjic in krajanji. Gospod župan se je obenem zahvalil krajanom, ki so pri gradnji ceste vložili veliko prostovoljnega dela in finančnih sredstev. Na zadnjem asfaltiranem delu ceste, ki ga je Občina sofinancirala z deset milijoni tolarjev, so bili zgrajeni štirje prepusti in na kritičnih mestih urejen hudournik Zlatenščica. DARS je prispeval asfalt, SCT pa se je držal dogovora o ureditvi ceste pod ugodnimi pogoji.

Cesta Blagovica-Češnjice je bila že na začetku avtocestnega programa predvidena tudi za obvoz ob primeru večjega zastoja na cesti G I 10, seveda samo za osebna vozila.

Le dvanajst dni kasneje, 25. novembra, so se veselili asfaltne ceste tudi vaščani Zavrha. Že leta 1997 so pričeli s pripravami in iskanjem potrebne dokumentacije. Leta 2000 so položili prvih 750 metrov asfaltne prevleke, toda polovico vasi je moralo počakati do letošnjega leta, da so položili še drugih 750 metrov asfalta.

Sivino jesenskega popoldneva je pregnalo veselje vaščanov zgornjega Zavrha ob sloves-

ni otvoritvi zadnjega odseka ceste. Trak sta prerezala direktor občinske uprave Vinko Pirnat in Ciril Smrkolj, ki je tudi veliko pripomogel pri pripravah in gradnji ceste. Predsednik gradbenega odbora Jože Avbelj se je zahvalil Občini Lukovica za finančno pomoč, županu Anastaziju Živku Burji, ki žal zaradi drugih obveznosti ni mogel priti, Tomažu Cerarju, Jožetu Razpotniku in Primožu Smrkolju. Za udrnitev cestišča je poskrbel Ivan Štrukelj, ki ima nedvomno veliko izkušenj pri urejevanju cestišč, za kar so se mu posebno zahvalili. Seveda se je zahvalil tudi vaščanom, ki so vložili veliko delovnih ur in denarnih sredstev. Finančna sredstva je prispevalo tudi Gostinsko podjetje Trojane. Ne morem mimo dejstva, da posebej omenim gospoda Gasiorja, ki je kot poslovnež oziroma direktor že mnogo pomagal naši dolini in je lahko svetel zgled ostalim podjetnikom naše občine.

Tako vaščani Češnjic kot vaščani Zavrha so se po končanih slovesnostih veselili in gostili skupaj z gosti do poznih večernih ur.

↳ Milena Bradač

Nič več težav z vodo

Vodno črpališče v Trnjava že deluje

Potrebe po dodatni vodi v KS Zlato Polje in v nekaterih vaseh KS Rafolče so nastale zaradi večjega števila gospodinjstev (gre za 66 gospodinjstev), zato sam začetek reševanja tega problema sega v leto 1995. Tedaj se je občina Lukovica odločila, da je potrebno vodovodni sistem okrepiti z dodatnimi vrtinami v Mali Lašni. Ta rešitev ni zadostovala, saj je vsa ta leta zlasti v sušnih obdobjih vode še vedno primanjkovalo. Za vsakodnevne potrebe so jo v posamezne vasi vozili z gasilskimi vozili.

Ustrezno rešitev navedenega območja so dokončno našli šele lani, ko je padla odločitev, da se tudi v teh hribovitih vaseh zagotovi kvalitetna pitna voda s sodobnim črpališčem v Trnjava iz znanih izvirov iz Črnega grabna, ki bo zapolnila nemoteno oskrbo z vodo. Od priprav do izvedbe tega črpališča je minilo leto dni.

V spodbudo in seznanitev s tako pomembno pridobitvijo na vodovodnem omrežju je dosedanji župan Anastazij Živko Burja na kraj dogodka, kjer je zgrajeno novo črpališče v Trnjava, povabil svetnike, predsednike KS Občine

Lukovica, najožje sodelavce Občine Lukovica in izvajalce Javnega komunalnega podjetja Prodnik iz Domžal tik pred njegovo zadnjo sejo Občinskega sveta Občine Lukovica, 21. novembra. Njegovemu povabilu so se odzvali v kar lepem številu, med njimi tudi naš novi župan Matej Kotnik, direktor javnega komunalnega podjetja Prodnik Marko Fatur in vodja sektorja Vodovod Aleš Stražar.

V svojem nagovoru je dosedanji župan poudaril pomen zdrave pitne vode ter prizadevanja Občine Lukovica, da bi bila prav vsa območja v občini deležna te dobrine. Obrazložil je nekaj pomembnih razlogov, zakaj je bilo črpališče tako nujno potrebno. Z današnjim dnevom se je tako prenehalo dostavljati vodo s cisternami v vasi KS Zlato Polje in v nekatere vasi KS Rafolče, kar je našo občino stalo veliko, je poudaril župan, celih deset milijonov tolarjev. Od tega trenutka dalje je vaščanom zagotovljena popolna oskrba z vodo, tudi v sušnih obdobjih. Za konkretno postavitev objekta so izvajalci potrebovali le mesec dni, če seveda odštejemo vse ostale letoletne priprave. Pohvalil je dobro sodelovanje z Javnim komunalnim podjetjem

Prodnik iz Domžal, ki ga zastopa direktor Marko Fatur, in je k temu problemu pristopilo hitro in pozitivno. Enako je pohvalil tudi izvajalca Križnarja.

Marko Fatur je pojasnil, kako pomembno je urediti normalno oskrbo z vodo, ki je ena od osnovnih dobrin. V razmišljanju pa se je dotaknil tudi pomena poseljenosti, saj popolna oskrba z vodo zadrži prebivalstvo v še tako oddaljenih zaselkih. Celotna investicija je stala štirideset milijonov tolarjev. Črpališče je eno najmodernejših. Voda se prečrpava iz primarnega sistema Črni graben v rezervoar v Zlatem Polju. Zlato Polje je na taki višini, da je potrebno zagotoviti kar trideset barov moči. Tudi cevi so iz zelo kvalitetne doctilne litine. Črpališče je opremljeno z elektronikom, saj bo preko radijske zveze, ki bo javljala v dispečerski center v Domžale, možno zaznati sleherni okvaro na črpališču ter ugotavljati ostale podatke, kot je na primer nivo vode. Tako je rešena še ena pomembna pridobitev v zadovoljstvo občanov na omenjenih območjih.

↳ Marta Lavrič

Komisija za spremljanje priprav in gradnjo AC

Avtocesta počasi, a zanesljivo napreduje

Na sedmi, zadnji seji v svojem mandatu se je zbrala Komisija za spremljanje priprav in gradnjo AC v prostorih DDC - Projekt 5 v Blagovici, dne 18. novembra. Prisotni so bili člani komisije, župan Anastazij Živko Burja, oba podžupana, predsednika KS Blagovica in Trojanje, direktor GP Trojanje Bojan Gasior, direktor DDC - Projekt 5 Blagovica Silvo Koscec, Jože Herga, vodja operative, in geolog Igor Ajdič. Slednji so najprej obširno predstavili, kako potekajo dela na AC, v predorih in kako potekajo vzporedna dela ob avtocesti, za katera se je DARS obvezal s pogodbo.

Nacionalni program izgradnje avtoceste v Sloveniji je bil načrtan na nivoju države v dveh fazah. Prva, do leta 1994, je izvedena, druga, imenovana peti koridor, je izgradnja AC od Šentilja do Kopra in bo predvidoma dokončana leta 2005. Pododsek 6/1 Vransko - Trojanje je bil odprt 28. junija letos. Pododsek 6/2 Trojanje - Blagovica, ki bo dolg 16.787 m, gradijo sedaj in kljub znanim spremljajočim težavam upajo, da bo dograjen v predvidenem roku.

Predstavitve same gradnje AC in spremljajočih del na tem pododseku smo si z obširno in strokovno razlago ter s pomočjo računalniške simulacije ogledali predhodno v sejni sobi prostorov DDC v Blagovici. Gradnjo predorov Trojanje, Podmilj in Javorje izvajajo po novi avstrijski metodi, kar pomeni, da se določene stvari načrtujejo in predvidevajo vnaprej ter se tudi stalno primerjajo z že opravljenimi meritvami. Ta pododsek predvideva dva nadvoza, štiri podvoze, osemnajst mostov, dvaindvajset prepusov, štiriindvajset opornih zidov, triinšestdeset podpornih zidov in enajst kamnitih zlozb. Vrednost investicije znaša 75 milijard tolarjev.

Geološka struktura tal je izredno težka, kajti več kot polovica je iz črne kamnine karbona, tako imenovanih skrilavcev in meljevcev, ki delo na tem pododseku izredno otežujejo in dražijo. Zaradi takšne sestave tal je bilo potrebno opraviti trinajst vrtnin za dobrih šestnajst kilometrov ceste. Župan je postavil vprašanje predstavnikom DDC-ja, ali so predvidevali možnost poškodb oboda predora pred dobrim mesecem dni, glede na geološko strukturo tal. Njihov odgovor je bil pritrdilen. V levi cevi predora, kjer je teren najslabši, (trenutno vrtajo ravno pod gostinskim podjetjem Trojanje, torej se njihovi krofi

tudi malo tresejo) vrtnanje poteka po načrtih in je narejenega že šestdeset odstotkov. O tem smo se lahko prepričali sami, ko smo si po koncu razlage v Blagovici skupaj s predstavniki DDC ogledali dela v predoru.

Glede sedanje zamude pri gradnji AC od Blagovice proti Trojanam je župan poudaril, da temu ni kriva Občina, temveč je zamudo treba pripisati KS Blagovica, ki kot pravna oseba verjetno ni storila dovolj, in nekateri lastniki zemljišč. Ti se niso mogli dogovoriti z izvajalci del za razumno ceno odkupa zemljišč. DARS in DDC sta se zato odločila za prvotno varianto trase avtoceste, čeprav je zelo zahteven teren, vendar bo cenovno približno enak, kot če bi bila sprejeta naknadna. Pospešeno se izvajajo dela tudi na viaduktih Petelinjek in Javorje po dolini Koprivnice (to je vzporedno s staro potjo v Log). Tudi slednji teren je izredno zahteven, kajti v bregovih je veliko vode, ki jo krotijo s prepusti, opornimi in podpornimi zidovi. Hkrati smo izvedeli, da je podpisana še zadnja pogodba za cesto Blagovica-Vranke.

Predsednik komisije za spremljanje priprav in gradnjo AC Janez Miklavc je seznanil navzoče tudi z izvršenimi sklepi 6. seje, ki so bili sledeči:

V poletnih mesecih ob odprtju AC Krtina Kompolje je bila izdana protestna izjava županov treh občin, ki so jo prejeli v vladi Republike Slovenije, predsednik vlade, ministrstvo za promet, poslanci državnega zbora, odbor za infrastrukturo - rezultata še vedno ni. Istočasno je bil izpeljan protestni shod v Kompoljah.

V KS Trojanje je imela komisija sestanek s krajani, predstavniki DDC, Impresa Grassetto, kjer so krajane seznanili z izvajanjem del v predoru. Še vedno velja, je poudaril Tomaž Cerar, da je potrebno za vsako poškodbo napisati vlogo in jo predložiti Občini, DDC-ju in Impreso Grassetto. Skupno si bodo potem ogledali poškodbo, jo ocenili in vodili nadaljnji postopek proti izvajalcu del, ki jo je povzročil.

Na Podmilju je DARS zgradil nov vodovod ob trasi in istočasno razširil in utrdil dovozno pot. Križišče bodo pričeli graditi takoj, ko bodo delavci DDC-ja končali pločnik pri stari pošti, uredili cestišče, klančine in spojitve novega cestišča z viaduktom.

V Šentožboltu bo zgrajen nov vodovod (začasno obratuje še obstoječi) skupno z rezervoarjem in cevovodom. Ta dela so predvi-

Gradnja AC v Petelinjeku.

dena za naslednjo pomlad. Urejeno je bilo križišče v Zgornjih in Spodnjih Prevojah. Ostalo je nerešenih še nekaj pripomb kranjanov, katere pa ustrezne strokovne službe še preučujejo.

Vlogo Marjana Cerarja iz Blagovice komisija še proučuje, dela pri njegovih hiši v zvezi z vodno preskrbo in z nasipom potoka Radomlje pa so se že pričela. Pritožbeni postopek Urbanijevih iz Žirovžal ni uspel, obstaja pa možnost po izgradnji AC. Z naknadnimi ugotovitvami o spremenjenih ekoloških razmerah bo njihov problem morda le rešen.

Glavni vodni vir za celotno občino je v Blagovici. Inženirju Koscu je bilo postavljeno vprašanje, ali je dovolj zavarovan, da ne bo prišlo do kakšne poškodbe. Po njegovih zagotovilih do tega ne more priti, ker imajo traso AC pod zajetjem, ga varujejo in se ga ne dotikajo. Tudi je bilo povedano na sestanku, da se bo delala še neka regulacija potoka od Barliča navzgor kljub temu, da ni bila sprejeta prvotna pobočna varianta trase AC. Prav tako je bil podan odgovor glede javnega vodovoda in plačevanja vode. Voda je državna last, ne glede na to, na kateri zemlji so izviri vode.

Posebna zgodba je tudi gasilni dom v Blagovici, kjer je sporno lastništvo. Če bi bila sprejeta prvotna varianta trase, bi v Blagovici dobili nov gasilni dom, trgovino in še kaj, tako pa je sedaj situacija precej drugačna. Kljub temu je Tomaž Cerar ponovil, da se bo Občina potrudila in pomagala pri reševanju tega problema.

Komisija se je Silvu Koscu zahvalila za pomoč oziroma gradnjo javnega vodovoda v občini. Ravno tako se je zahvalil Janez Miklavc komisiji za sodelovanje in dobro opravljeno delo.

in foto Milena Bradač

Iz Državnega zbora

Novosti zakona o delovnih razmerjih

Dne 24. aprila 2002 je Državni zbor sprejel novi Zakon o delovnih razmerjih (Ur. l. RS, št. 42/02), ki bo začel veljati 1. januarja 2003.

Zakon ima naslednje bistvene novosti:

Pogodba o zaposlitvi je najpomembnejši obvezni element delovnega razmerja. Pogodba ureja razmerje med delavcem in delodajalcem, pri čemer je upoštevano, da je delavec šibkejša stranka in ga je zato potrebno posebej zaščititi. Z dnem nastopa dela, dogovorjenim v pogodbi, začnejo učinkovati pravice, obveznosti in odgovornosti obeh strank. Delodajalec mora v 15 dneh po nastopu dela izročiti delavcu fotokopijo prijave v zavarovanje (obvezno pokojninsko, invalidsko, zdravstveno,...). Delodajalec mora vnaprej določiti pogoje za opravljanje dela z aktom o sistemizaciji. Prosta delovna mesta je potrebno javno objaviti. Zakon določa obvezne sestavine pogodbe o zaposlitvi, tudi **naziv delovnega mesta s kratkim opisom dela** (to pomeni, da delavca ne bo mogoče premeščati brez sklenitve nove pogodbe).

Obveznosti delavca so: vestno opravljanje dela, upoštevanje delodajalčevih navodil ter spoštovanje predpisov o varnosti in zdravju pri delu, obveznost obveščanja, prepoved škodljivega ravnanja, varovanje poslovne skrivnosti ter prepoved konkurence (prepoved opravljanja del, ki sodijo v dejavnost delodajalca). Obveznosti delodajalca pa so: zagotavljanje dela in obveznost plačila, varne delovne razmere, varovanje delavčeve osebnosti (dostojanstva in osebnih podatkov).

Pogodba se lahko zaradi spremenjenih okoliščin **spremeni** na predlog katerekoli stranke, če na to pristane nasprotna stranka. V primeru spremembe naziva delovnega mesta, spremembe časa trajanja delovnega razmerja, če je pogodba sklenjena za določen čas ter v primeru spremembe delovnega razmerja iz polnega v krajši delovni čas ali obratno pa se mora **sprejeti nova** pogodba o zaposlitvi (47. čl. ZDR).

Zakonodajalec je omejil sklepanje pogodb o zaposlitvi za določen čas, saj se po novem ZDR šteje, da je delavec sklenil pogodbo za nedoločen čas, če delodajalec z njim sklene eno ali več zaporednih pogodb o zaposlitvi za **določen čas** in za isto delo, katerih neprekin-

jen čas trajanja je daljši od dveh let. Pri tem velja opozoriti na to, da 3-mesečna ali krajša prekinitev ne pomeni prekinitve neprekinjenega dveletnega roka. Ta omejitev se začne uporabljati 1. 1. 2007. V prehodnem času od 1. 1. 2003 do 1. 1. 2007 pa neprekinjen čas trajanja ne sme biti daljši od treh let.

Že sklenjene pogodbe o zaposlitvi bodo seveda veljale še naprej, dokler delavcem morebiti delodajalec ne bo ponudil spremembo pogodbe o zaposlitvi oz. sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi v skladu s 47. členom ZDR. Če delavec spremenjene ali nove pogodbe o zaposlitvi ne bo hotel podpisati, stara velja naprej, razen v kolikor bi v konkretnem primeru delodajalec v skladu z zakonom iz utemeljenih razlogov lahko odpovedal staro pogodbo o zaposlitvi.

Prenehanje pogodbe o zaposlitvi je možno odpovedati iz različnih razlogov: s potekom časa, za katerega je bila sklenjena, zaradi smrti delavca ali delodajalca, s sporazumom, z redno ali izredno odpovedjo (novost), s sodbo sodišča (novost), po samem zakonu in v drugih primerih, ki jih določa zakon.

Redna (z odpovednim rokom) in **izredna** (brez odpovednega roka) odpoved sta nova instituta v ZDR.

Delavec lahko **redno** odpove pogodbo brez obrazložitve, delodajalec pa lahko pogodbo o zaposlitvi odpove, če obstaja **utemeljen razlog**, ki ga mora navesti. Razlogi za redno odpoved s strani delodajalca so lahko **poslovni** (prenehanje potreb po delu - presežki), **nesposobnost delavca** (nedoseganje pričakovanih delovnih rezultatov, ker dela ne opravlja pravočasno, strokovno in kakovostno ali neizpolnjevanje pogojev za opravljanje dela) ali **krivdni razlogi** (kršitev obveznosti). Delodajalec lahko odpove pogodbo o zaposlitvi le, če so ti razlogi **resni** in **utemeljeni** ter **onemogočajo nadaljevanje** delovnega razmerja. **Odpravnina** je pravica delavca, če delodajalec odpove pogodbo zaradi poslovnih razlogov ali razloga nesposobnosti, višina pa je odvisna od delovne dobe delavca pri delodajalcu.

V primeru razloga nesposobnosti in poslovnega razloga mora delodajalec delavcu ponuditi sklenitev nove pogodbe, o kateri se mora delavec izjasniti v 30 dneh od prejema pisne ponudbe. **Odpoved s ponudbo nove pogodbe** je povsem nov institut, ki ga uvaja ZDR, če je mogoče delavca zaposliti pod spremenjenimi pogoji ali na drugem delu oz. ga je mogoče

dokvalificirati ali prekvalificirati. Če delavec sprejme ponudbo, nima pravice do odpravnine, obdrži pa pravico pred sodiščem izpodbijati utemeljenost odpovednega razloga.

Odpovedni roki so urejeni na novo. Če odpoveduje pogodbo delavec, je rok 30 dni, ki se s kolektivno pogodbo ali pogodbo o zaposlitvi lahko določi do največ 150 dni. Če pogodbo odpoveduje delodajalec zaradi poslovnih razlogov, je odpovedni rok odvisen od delovne dobe pri delodajalcu in sicer od 30 dni za manj kot 5 let do 120 dni za nad 25 let dela, če pa jo odpoveduje zaradi krivdnih razlogov, je minimalni rok 30 dni. Delavec ima pri odpovedi delodajalca pravico do odsotnosti z dela 2 uri tedensko zaradi iskanja zaposlitve, možen pa je dogovor med delavcem in delodajalcem o odškodnini namesto odpovednega roka.

Izredno odpoved lahko podata delavec ali delodajalec, če ena izmed strank huje krši pravice druge stranke in v primeru posebej **utemeljenega razloga**, zaradi katerega v nobenem primeru ni več mogoče ohraniti delovnega razmerja, ker je medsebojno zaupanje strank porušeno.

V ZDR je taksativno naštetih 8 razlogov na strani delodajalca, zaradi katerih lahko **delavec izredno odpove** pogodbo (ni zagotavljenega dela več kot 2 meseca, dela ni mogoče opravljati več kot 30 dni zaradi odločbe inšpekcije, bistveno manjše izplačilo za delo vsaj 2 meseca, ni izplačila za delo 3-krat zaporedoma v obdobju 6 mesecev, ni zagotavljenega varnega dela, žaljivo in nasilno vedenje, diskriminacija, spolno nadlegovanje). Delavec mora pred odpovedjo v roku 8 dni pisno opomniti delodajalca na izpolnitev obveznosti in obvestiti inšpektorja za delo. Delavec je upravičen do odpravnine in odškodnine ter do nadomestila iz naslova brezposelnosti.

Delodajalec pa lahko **izredno odpove pogodbo**, kadar gre za razloge na strani delavca. Tudi ti razlogi so taksativno naštetih v ZDR: če delavec krši pogodbo z znaki kaznivega dejanja, če naklepoma ali iz hude malomarnosti huje krši delovne obveznosti, če je delavcu prepovedano opravljanje določena dela oz. je več kot 6 mesecev v zaporu oz. ne more opravljati svojega dela več kot 6 mesecev, ker mu je izrečen varstveni, vzgojni, ali varnostni ukrep, zaradi neuspešnega poskusnega dela, zaradi zlorabe bolniške ali če se neupravičeno ne vrne na delo v 5 dneh po prenehanju sus-

penza. V dosednji zakonodaji je bilo to urejeno drugače pri obravnavi disciplinske odgovornosti, saj je bil tudi najhujši ukrep (ukrep prenehanja delovnega razmerja za primere hujših kršitev delovnih obveznosti), ki je omogočal, da je delavcu prenehalo delovno razmerje, sistematično uvrščen v poglavje o disciplinski odgovornosti.

V zakonu so urejene nekatere pravice, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja, ki so jih do sedaj urejale kolektivne pogodbe in sicer dodatki za delo v posebnih delovnih pogojih (nočno delo, nadure, delo v nedeljo in na praznik), dodatek za delovno dobo, regres za dopust, odpravnina ob odhodu v pokoj. Za nekatere je že v zakonu določena višina, v drugih pa se bo višina določila v panožnih kolektivnih pogodbah.

Spremenjeno je trajanje **dopusta**, saj ima delavec v koledarskem letu pravico najmanj do **štirih tednov** letnega dopusta (sedaj 18 dni). Če delavec v koledarskem letu, v katerem je sklenil delovno razmerje, ni pridobil pravice do letnega dopusta, če mu preneha delovno razmerje pred potekom roka za pravico do dopusta ali če mu delovno razmerje v tekočem koledarskem letu preneha pred 1. 7. tekočega leta (npr. se upokoji v prvi

polovici leta), bo imel pravico le do 1/12 letnega dopusta za vsak mesec dela. Ker je pravica do regresa vezana na pravico do dopusta, bo delavec prejel tudi sorazmeren del regresa.

Pripravištvu je obvezno samo, če je s posebnim zakonom ali s kolektivno pogodbo dejavnosti tako določeno.

Disciplinska odgovornost je urejena drugače. Po novem ni več ukrepa prenehanja delovnega razmerja za primere hujših kršitev delovnih obveznosti, ampak lahko delodajalec delavcu v tem primeru odpove izredno pogodbo o zaposlitvi. Disciplinsko odgovornemu delavcu delodajalec lahko izreče opomin, denarno kazen ali odvzame določene bonitete.

Zakon posebej obravnava nekatere **kategorije delavcev**, kot so invalidi, mlajši in starejši delavci ter ženske oziroma delavke in delavci v zvezi z nosečnostjo in starševstvom. Tako ima npr. delavka, ki doji otroka in dela s polnim delovnim časom, pravico do odmora za dojenje med delovnim časom, ki traja najmanj eno uro (kako bo to izgledalo v praksi, je še nejasno) ter je pred odpovedjo pogodbe zaščitena.

Med **starejše delavce**, ki uživajo posebno varstvo, zakon uvršča delavce, starejše od 55

let, pri čemer se pri ženskah starost postopno zvišuje. V kategorijo zaščitene sodi ženska, ki bo v letu 2002 dopolnila 51 let. V obdobju do 1. 1. 2014, ko bo uveljavljena enaka minimalna starost za vse delavce (kar bo eden izmed pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine), se starost delavke dviguje vsako leto za 4 mesece.

Delavec, ki meni, da so mu kršene pravice, ima v novem zakonu pravico zahtevati od delodajalca odpravo kršitev in potem tudi možnost sodnega varstva.

Posebno varstvo uživajo **predstavniki delavcev** (člani sveta zavoda, sindikalni zaupniki).

Posebno poglavje je namenjeno delovanju **sindikata** in varstvu sindikalnih zaupnikov.

Pri prehodu na uporabo zakona bo potrebno upoštevati pravilo, ki **ohranja** vse tiste pravice, ki so ugodneje določene v sedanji pogodbi o zaposlitvi, torej ni potrebno sklepati novih pogodb samo zato, ker se je spremenil zakon.

To je le kratka in ne dovolj temeljita predstavitev zakona. Zakon bo pokazal svoje prednosti in slabosti šele, ko ga bomo v praksi uporabljali.

✍ L. P.

Nov svet KS Prevoje

S svežimi močmi

Štiriletno delo sveta KS Prevoje se je končalo s konstituiranjem novega sveta, ki je bil izvoljen na lokalnih volitvah 10. novembra. V sedemčlanski svet so bili izvoljeni: Miran Strehar, Andreja Urankar, Janez Kotnik, Tamara Kosmatin, Marjan Kotnik, Franc Dolinar ter Rudi Oven.

Na konstitutivni seji so se zbrali člani starega in novoizvoljenega sveta. Predsednica volilne komisije Irena Strmšek je prebrala poročilo volilne komisije, svet pa je potrdil mandate novim članom sveta. Stari člani sveta so odstopili, s tem pa jim je prenehal tudi mandat. Sejo je nato vodil najstarejši član novega sveta Franc Dolinar. Za novega predsednika so soglasno izvolili Rudija Ovna, diplomiranega arhitekta, zaposlenega pri RRD (Regijsko-razvojna družba) s Prevoj, njegova namestnica pa je Tamara Kosmatin, gradbeni tehnik, zaposlena pri LD 2000.

V naslednjem štiriletnem obdobju čaka svet in krajan KS Prevoje predvsem reševanje komunalnih zadev. Za kanalizacijo je idejni načrt že izdelan, poteka vračanje premoženja v Šentvidu, pripravljajo se načrti za ureditev tega prostora, posebna skrb pa bo namenjena varovanju naravne in kulturne dediščine, želja KS Prevoje pa je tudi urediti prostor, ki bo namenjen knjižnični dejavnosti, posvetiti več skrbi mladini ter dopolniti infrastrukturo.

Novemu svetu KS Prevoje želimo veliko dobre volje in uspeha pri delu, prebivalcem KS Prevoje ter občanom Občine Lukovica v prihajajočem letu 2003 pa obilo zdravja, medsebojnega razumevanja ter osebne sreče.

✍ Marta Keržan

MLEKARSKA ZADRUGA PREVOJE

vsem članom Mlekarske zadruga Prevoje
ter občanom občine Lukovica

želi

vesele božično novoletne praznike
ter obilico uspeha

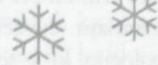
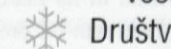
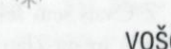
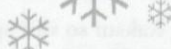
v prihajajočem letu 2003

Srečno!

Center za socialno delo Domžale

želi vsem poslovnim sodelavcem in občanom
vesele božične in novoletne praznike,
v letu 2003 pa obilico zdravja, strpnosti
in razumevanja v družinah
in delovnih sredinah.

Namesto novoletnih
voščilnic smo denar namenili
Društvu rejnic in rejnikov Domžale.

Arhidiakon prelat Andrej Svete

Vidno in nevidno delo brdskega župnika

Pred bližajočimi se prazniki smo se z župnikom Brda in Zlatega Polja pogovarjali o njegovem življenju in že dvajsetletnem delu med nami.

Kje in kako ste odraščali?

“Odraščal sem v Mengšu v osemčlanski delavski družini. Oče je bil pečar, mati je skrbela za družino, obdelovali pa smo tudi nekaj zemlje, da je bilo vedno dovolj dela. S sosedi na Kamniški ulici smo bili zelo povezani. Otroci in tudi starejši smo se veliko družili, predvsem ob nedeljah. Nižjo gimnazijo, pozneje osnovno šolo, sem obiskoval v Mengšu. Takrat so bili še taki časi, da je ravnatelj vsak teden prišel v razred in zahteval, da vstanemo tisti, ki hodimo k verouku - pa smo stali. V gimnazijo sem se vozil poleti in pozimi s kolesom v Kamnik.”

Kaj pa interesne dejavnosti?

“V tistih časih jih ni bilo toliko kot danes. Bil sem ministrant, sodeloval sem v planinskem društvu in dramski skupini, to pa je bilo tudi skoraj vse. Sploh pa so nas znali dobro zaposliti tudi doma.”

Kateri poklic bi si izbrali, če ne bi bili duhovnik?

“Čeprav sem že v gimnaziji razmišljal o duhovništvu, se še nisem mogel dokončno odločiti in sem se vpisal na medicino. Dva letnika sem končal, potem pa je bil v Ljubljani misijon. Takrat je dozorela moja odločitev za vstop v semenišče in študij teologije. Če ne bi bil duhovnik, bi bil verjetno zdravnik, zanimali pa so me tudi drugi humanistični študiji, kot sta zgodovina in geografija.”

Se vam je zdel študij medicine težak?

“Niti ne. Treba pa se je bilo učiti, saj ima medicina že v prvih letnikih zahtevne predmete. Dva končana letnika sta mi prišla prav pri služenju vojaškega roka, saj so mi opravljene izpite priznali kot višješolsko izobrazbo. Zato sem bil pri vojaki le eno leto namesto osemnajst mesecev. Takrat sem že študiral teologijo, ki je seveda pri služenju vojaščine niso upoštevali. Profesorji na teologiji so mi šli toliko na roko, da sem nekaj izpitov lahko opravil “za naprej”, nekaj pa po odsluženju vojaščine “za nazaj”, tako da nisem izgubil nobenega leta študija.”

Kaj vas je pritegnilo v duhovništvo?

“To verjetno nosiš v sebi kot klic, ki si ga težko razložiš. Pripomogla je tudi vzgoja doma, povezanost z župnijo in duhovna avtoriteta župnika Franca Čampa. Čeprav sem o duhovništvu razmišljal že prej, je k moji dokončni odločitvi pripomogel že prej omenjeni misijon v Ljubljani leta 1966. Udeleževali smo se ga tudi študenti iz raznih študentskih skupin, predvsem predavanj v stolnici in pri uršulinkah. Takrat je moja odločitev dozorela. V tistih letih po koncilu je bil vpis na teologijo zelo velik. Morda so temu prispevale tudi mnoge žrtve in trpljenje duhovnikov med vojno in po njej.”

Posvečeni ste bili leta 1971. Kje ste začeli svojo duhovniško službo?

“Prva tri leta sem bil kaplan v Velikih Laščah, potem dve leti v Trziču, večinoma sem oskrboval Lom pod Storžičem. Tam od svete Katarine do Svečnice ni sonca. Potem pa sem leta 1976 dobil prvi župniji, Ovsiš in Kamno Gorico. Delal sem z velikim veseljem - prva fara je kot prva ljubezen, pravijo. Po petih letih so me od tam premestili na Brdo - takrat so nas premeščali z dekreti brez razpravljanja.”

Ali danes lahko izbirate?

“Ko si župnik, se moraš župniji odpovedati, da te lahko prestavijo. Če tega ne želiš, te škof ne more premestiti razen, če te suspendirajo. Vseeno je navada, da se v primeru, ko te potrebujejo drugje, župniji odpoveš.”

Kakšni so vaši spomini na prihod na Brdo?

“Z Ovsiš sem šel res zelo težko. Sprejem na Brdu in na Zlatem Polju je bil prijazen. Na Brdu sem bil prej le enkrat, ko smo s kolesi kot mladinci prišli gledat rokovnjače.”

Ljudje pravijo, da dobro skrbite za obnovo cerkva.

“Saj sem že dvajset let tukaj, nekje se mora poznati. Obnavljal je tudi gospod Wrolich. Bil pa je že starejši in kot tak z obstoječim stanjem hitreje zadovoljen. Župnišče je bilo res v slabem stanju in potrebno obnove.”

Ste prelat in arhidiakon. Kaj pomenita ta naziva?

“Prelat je častni naziv (nekaj takega, kar bi spadalo v spomeniško varstvo). Zelo sem se začudil, ko mi je škof sporočil, da me je papež imenoval za prelata. Papež me osebno ne pozna, taka imenovanja predlagajo škofi. Arhidiakon pa je upravna funkcija z mandatom sedmih let. Upravno je osnovna enota Cerkve župnija, potem dekanija, več dekanij pa je združenih v arhidiakonatu. Naš arhidiakonatu združuje štiri dekanije, Kamnik, Domžale, Litijo in Zagorje. Včasih so bili arhidiakoni večinoma kanoniki - škofovi pomočniki na sedežu škofije. Zdaj pa so to praviloma duhovniki s področja arhidiakonata. Prednost je v tem, da bolje poznamo stanje, vendar je poleg župnije nemogoče dobro opravljati še naloge arhidiakona. Arhidiakon opravlja obiske (vizitacije) po župnijah, kjer naj bi preverjal delo župnikov. O vsaki vizitaciji napiše poročilo. Vsi arhidiakoni so tudi člani raznih komisij v škofiji. Vsak mesec se vsi duhovniki arhidiakonata zberemo na konferenci, ki je vsakič v drugi dekaniji.”

Koliko župnij obiskujete in na kaj ste pri vizitacijah posebej pozorni?

“Kontroliram okrog šestdeset župnij, njihovo pastoralno delo, pisarno (krstne, poročne, mrliške knjige) in gospodarsko stanje župnije. Našo župnijo kontrolira nadškof. Tega dela je res veliko. Zato mislim, da ni najbolj posrečeno, da župnik opravlja še delo arhidiakona.”

Vaše delo vključuje tudi skrb za dragulje kulturne dediščine. Vam je to v zadovoljstvo ali v breme?

“Oboje. Veseli me, da se kaj obnovi. Je pa tudi breme, ker je tega veliko. Všeč mi je, da bo prapreška cerkev obnovljena v prvotni podobi. Ima srečo, da nikoli ni bila župnijska cerkev, sicer bi bila že večkrat prezidana, ker sodobno bogoslužje kliče tudi po spremembah sakralnega prostora.”

Ali so verniki dovolj prizadevni pri obnovi svojih cerkva?

“Naši verniki velikokrat menijo, da obnovljena cerkev in urejeno župnišče pomenita dobro faro. Zunanja urejenost že kaže na to, ni pa odraz verskega življenja. Včasih imam kar malo težko vest, ker mi obnove stavb vzamejo veliko energije in za pastoralno delo ne ostane dovolj časa. V sedanjem času bi bilo dobro, ko bi škofija imela strokovno službo (arhitekta, gradbenike, pravnike...), ki bi bila zadolžena za gradnje.”

Oskrbujete dve župniji. Kaj menite o svojih župljanih, so zahtevni?

“Pastorala je zahtevna že zato, ker mora en sam človek odgovoriti na potrebe zelo različnih skupin: otrok, mladostnikov, zakoncev, zaposlenih, upokojevcev... Potrebe pastore so tako specifične, da ne moreš niti dovolj dobro poznati vseh področij, kaj šele biti strokovnjak za vsa. Vsega ne zmoreš. Morda bo sinoda kaj premaknila, da bodo kakšno delo prevzeli laiki.”

Ena od idej na sinodi je bila tudi, da bi laiki večji delež prevzeli na gospodarskem področju in tako razbremenili duhovnike, da bi se lahko posvetili pastoralni.

“Ne samo to. Prevzeli bi lahko tudi del pastore, da bi duhovnik lahko opravljal le delo, za katerega je potrebno posvečenje. V Franciji so že župnije, kjer je župnik laik, duhovnik pride le občasno, da lahko verniki prejmejo zakramente. Pri nas je problem skoraj nasproten - maše so na veliko krajih ob različnih urah, da bi bil obisk omogočen čim več ljudem. Morda je zaradi tega maša tudi malo razvrednotena.”

Smo do vas prezahtevni?

“Prezahtevni ne. Včasih morda celo premalo. Če kdo od tebe veliko zahteva, ponavadi več narediš. Sam bi želel slišati tudi kakšno kritiko. Če ljudje nič ne kritizirajo, si nehoti misliš, da je vse še kar v redu.”

Nekateri pa ne prenesejo kritike, tudi če je utemeljena in dobronamerna.

“Ta problem opažam tudi sam pri izdaji različnih potrdil. Če koga nikoli ne vidim v cerkvi, mu na primer po cerkvenem pravu ne morem dati potrdila o sposobnosti za botra. Dogaja pa se, da mi ljudje to osebno zamerijo, čeprav zaradi tega, ker ne hodijo v cerkev, o njih ne mislim nič slabega.”

Vernikom ste na voljo 24 ur dnevno.

Kakšen je vaš delavnik?

“Kot duhovnik imam veliko vidnih in na zunaj nevidnih aktivnosti. Nevidna je na primer vsakodnevna molitev za župnijo, najmanj molitev brevirja. Potem sta tu vsakodnevna priprava na mašo in maša. Šestnajst ur tedensko je verouka. Tudi na verouk je treba biti pripravljen, da obdržiš zbranost v učilnici. Kot arhidiakon imam po eno do dve seji na teden v škofiji, vizitacije in poročila o njih. Potrebne so tudi priprave na zakramente, urejanje matičnih in blagajniške knjige ter dokumentacije o obnovah. Včasih je potrebno posvetiti tudi kaj v cerkvi in okrog nje.”

Vam ostaja še kaj časa za osebno rast?

“Včasih sem veliko bral. Zdaj mi za knjige zmanjkuje časa in to pogrešam. Imam abonmaja v Operi ni Drami, rad pa obiščem tudi kako drugo dobro kulturno prireditev.”

Kaj vas pri vašem delu osrečuje in kaj obremenjuje?

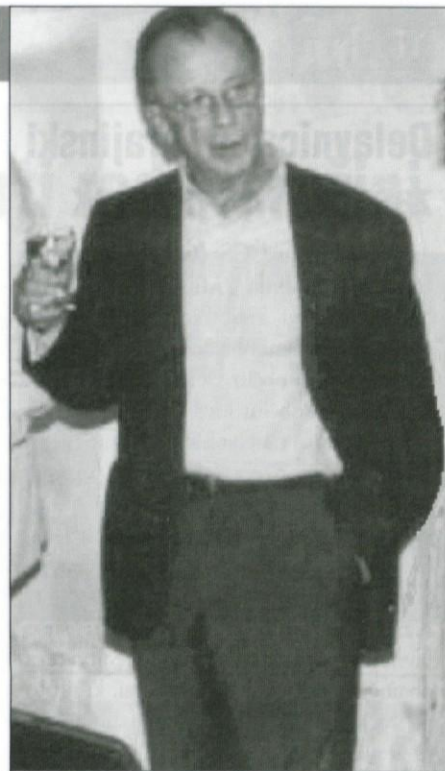
“Duhovništvo me osrečuje. Duhovniškega dela ne občutim kot obremenitev.”

Kakšen dopust bi si privoščili, če bi imeli dovolj časa in denarja?

“Rad potujem v kraje z bogato zgodovino. Privlači me vzhod. Želim si obiskati Kapadokijo v Turčiji. To je stara krščanska pokrajina s številnimi samostani. Všeč sta mi tudi Irska in Španija, ki imata veliko zgodovinsko pomembnih krejev.”

Ali opažate v župniji delovanje kakšnih duhovnih gibanj ali sektov?

“Nekaj je Jehovinih prič, ki hodijo okrog, pridejo tudi v župnišče, niso pa vsiljivi. Opažam pa zanimanje za vzhodno mistiko, najbolj hinduizem in budizem. Mislim, da gre predvsem za željo po nečem drugačnem.”

Ste veroučitelj naših otrok. Kakšna se vam zdi naša mladina?

“Kot mladina. Opažam predvsem velike spremembe. Pred dvajsetimi leti so bili otroci bolj povezani med sabo. Zdaj pa je veliko raznih aktivnosti, vsak hodi na svoj konec. Otroci so bili vedno pripravljeni na dobro, več pa je zunanjih slabih vplivov kot jih je bilo včasih. Pozna se, da so nekateri veliko na internetu. Včasih so več verskega znanja prinesli od doma. Mislim, da je bil nekoč bolj prisoten vpliv starih staršev. Večgeneracijskih družin je zdaj bistveno manj.”

Hvala, da ste bili naš gost. Želimo vam lepe praznike!

“Tudi jaz želim uredništvu in bralcem Rokovnjača čimbolj krščansko praznovanje božiča.”

↳ Zinka Meden

Dan proti kajenju

Enaindvajseti november je bil obeležen kot svetovni dan proti kajenju, torej dan, ko naj bi kadilci cigaret pokadili manj ali pa celo prenehali s kajenjem.

Mnoge zdravstvene ustanove se nenehno borijo proti kajenju ter opozarjajo, kako je zdravju škodljivo.

Organizirana je bila vrsta predavanj in posvetovanj o škodljivosti kajenja, kako kajenje zmanjšati ali celo opustiti. Še zlasti v zaprtih prostorih, stanovanjih ter javnih lokalih naj bi bili kadilci bolj prizanesljivi do nekadilcev, saj je znano, da več kot polovični delež škodljivosti deluje prav na slednje. Torej kadilec zelo ogroža zdravje pasivnih kadilcev. Raziskave so pokazale, da starejša generacija kajenje opušča, vse več pa je mladih kadilcev, kar je seveda zelo zaskrbljujoče.

Naj poudarim, da se tudi v ŠD Zlato Polje zavzemamo za boj proti kajenju in se pridružujemo nekadilcem, še zlasti v društvenem prostoru, kjer nas napisana tabla PREPOVEDANO KAJENJE na to nenehno opozarja. Lahko pa se pohvalimo z dejstvom, da med štiridesetimi člani v društvu nimamo kadilca.

↳ Tone Habjanič

Delavnica o krajinski zasnovi Volčji potok

4. decembra je ČCS (Čebelarski center Slovenije) na Brdu gostil delavnico o prihodnji ureditvi krajinske zasnove Volčji potok. To pomeni območje, ki se razprostira na prostoru občin Domžale, Kamnik in Lukovica. V občini Lukovica zajema Prevojske gmajne, naselja Rafolče, Vrhovlje in Dupeljne. Koncept krajinske zasnove temelji na rekreacijskih in turističnih potencialih tega območja. Predstavljal naj bi kompleksno varstvo kulturne in naravne dediščine v njem.

Namen delavnic je bil vključiti širšo javnost v razprave o prihodnji ureditvi tega območja. Sodelovali so lahko vsi, ki jih to področje zanima. Iz Lukovice so bili prisotni župan Matej Kotnik, ki je zbrane tudi nagovoril in pozdravil, predstavniki ekološkega društva, šole, občine in občani v svojem interesu. Poleg predstavnikov politike smo iz sosednjih občin opazili člane interesnih združenj, gozdarje, kmete, lastnike turističnih kmetij, občane, ki ta prostor upravljajo za rekreacijo, in nekatere gospodarstvenike.

Projekt krajinske zasnove je dobil denar tudi od Evropske komisije - prav za vključevanje javnosti. Po besedah Zorana Vitoroviča, načelnika oddelka za varstvo okolja in prostora iz Domžal, je ta prostor velik potencial za različna področja.

Na njem bodo testirali tudi novo prostorsko zakonodajo s praktičnim preizkusom novega Zakona o urejanju prostora ter Pravilnika za izdelavo krajinske zasnove - s 3,5 milijoni tolarjev sredstev Ministrstva za okolje, prostor in energijo.

Kakšni so bili predlogi javnosti, boste lahko brali drugič, neuradno pa smo lahko slišali, da je vizija razvoja tega območja večinoma že določena s študijami, akti in pogodbami. Denar, dobljen od Evrope, pa se mora porabiti namensko - za glas ljudstva. Kakšen del tega glasu se bo upošteval? To pa je že drug projekt, ki še ni razpisan...

✍ Zinka Meden

Udeleženci delavnice

Turistično društvo Gradišče

Je v Gradišču kaj novega

Predstavitve Gradiškega jezera na prireditvi Gradišč Slovenije v Šentjerneju.

Turistično društvo Gradišče obstaja že nekaj let. Začelo se je s prirejanjem vaše veselice, sedaj poznane pod imenom Turistično srečanje. S pripravo in izvedbo te prireditve je veliko dela, je pa to ena redkih priložnosti, kjer se vaščani še družimo in poglobljamo medsebojne odnose.

Kadar je veselica uspela (dober obisk, lepo vreme...) je ostalo tudi nekaj malega zaslužka. S tem denarjem, s prostovoljnim delom vaščanov ter z zavzetimi posamezniki, ki stvar vodijo, se je v vasi tudi marsikaj postorilo. V bližini rezervoarja je postavljena brunarica, ki služi za razna srečanja in sestanke vaščanom in da le preveč ne sameva, imajo planinci ob njej speljano občinsko planinsko pot, kjer dobite tudi žig. Bolj obljudeno in živahno je na urejenem igrišču pod kamnolomom. Sploh čez poletje se tukaj podi za žogo mlado in manj mlado. Prigarane denarce od veselice smo nosili tudi na vrh griča k ljubi nam cerkvi sv. Marjete. Najprej je prišla na vrsto nova streha, potem fasada, letos pa je TD prispevalo tudi k urejanju okolice cerkve.

V tem letu se je pri nas dogajalo še marsikaj. V začetku leta je bil izveden tradicionalni šahovski turnir. Ustanovljen je bil odbor za

jezero. Maja smo izvedli očiščevalno akcijo "Pometimo pred svojim pragom".

Na prireditvi 23. junija smo gostili 10 društev občine Lukovica. Vaščani so gostovali v Gradišču pri Šentjerneju, kjer je potekalo II. srečanje Gradišč Slovenije. Na tej prireditvi je nastopala tudi dramska skupina osnovnošolcev, ki je predstavila Gradiško jezero.

Ekskurzija je bila letos izvedena na Goričko. Ogljedali so si grad Grad, Negovo ter Negovsko jezero. Seveda ni šlo brez zaključka ter krsta mošta v vino.

Nedavno so se sestali v brunarici predstavniki vasi Gradišč. Po družabnem pogovoru ob ponovnem snidenju so se dogovorili o naslednjem gostitelju Srečanja Gradišč, ki bo najbrž Gradišče pri Slovenj Gradcu 2003.

Kaj bo novega drugo leto, sem povprašal sosedo Aleša Burja, sedanjega predsednika društva. "Veš kaj, najprej moramo občanom napisati eno lepo voščilnico za novo leto 2003. Takrat bomo zakurili kres. Povabiti moramo tudi vse šahiste na turnir 4. januarja 2003. Sredi maja bomo organizirali tek okoli jezera, še prej pa vabimo vse sprehajalce na ogled, posebej pa tiste, ki tu še niso bili".

✍ in foto Marko Cerar

Predstavniki Gradišč Slovenije

Čebelarstvo Cirer iz Rafolč

S čebelarstvom se ukvarja že četrti rod v družini

Čebelarstvo ima v Sloveniji dolgoletno tradicijo. Naši predniki so bili že v srednjem veku znani po gozdnem čebelarjenju. Kmalu so začeli vzgajati čebele v bližini svojih bivališč. Konec osemnajstega stoletja je bilo znanje o čebelah že zelo bogato. Zagotovo so bili Slovenci na prvem mestu v vsej habsburški monarhiji, to je dokazal sloviti učitelj čebelarstva na Dunaju Anton Janša. V drugi polovici devetnajstega stoletja so zasloveli s svojimi čebelami, ki so bile znane po mirnosti in vnemi za nabiranje medu - po kranjski čebeli. Sodobno čebelarstvo v Sloveniji se še vedno zaveda svojih korenin in vpetosti v narodno kulturno dediščino.

Svojo uspešnost in kakovost so letos slovenski čebelarji preizkušali na nedavnem mednarodnem ocenjevanju medu v Semiču v Beli Krajini, kar je bila letošnja največja prireditelj te vrste. Vse večja konkurenca sili čebelarje k udeležbi na tekmovanjih, kjer si pridobijo priznanja in medalje različnih zlahtnosti ter s tem potrdijo uspešnost trdega dela. Omenjenega svojega tekmovanja se je udeležilo 162 čebelarjev iz Slovenije, Avstrije, Makedonije, Švedske in Hrvaške, ki so dali na preizkušnjo 277 vzorcev medu. Od tega jih je bilo 53 iz tujine.

Člani ocenjevalne komisije so bili iz Biotehniške fakultete v Ljubljani, Kmetijskega inštituta Slovenije, Čebelarstva Božnar, Prehrambeno-biotehniške fakultete v Zagredu in iz Čebelarskega društva Semič. Ocenjevanje je potekalo po novem Pravilniku o ocenjevanju medu, ki je enoten za vso Slovenijo in je prilagojen zahtevam Evropske unije, kar bo prispevalo k poenotenju meril za ocenjevanje. Na podlagi tega pravilnika in števila prejetih točk je računalniški program določil, kateri vzorci prejmejo priznanja. Rezultati so pokazali, da je slovenski med daleč najboljši in raznovrstnejši od ostalih.

V sam vrh spada tudi med, ki se prideluje v občini Lukovica in ga je pridelal Anton Cirer iz Rafolč. Njegov gozdni med je zasedel drugo mesto med 277 vzorcov. Zanj je prejel zlato medaljo, ki si jo je prislužil še za kostonjev in hojev med. Cvetlični in akacijev sta bila nagrajena s srebrnima medaljama. Vsi ti uspehi ga uvrščajo med najuspešnejše udeležence mednarodnega tekmovanja. Poleg vseh odlikovanj, je uspeh še toliko večji, ker se gospod Cirer zaveda pomena kvalitete medu, ki ga

lahko kot vrhunskega in neoporečnega prodaja kupcem. V zadnjem času je iz pohlepa po dobičku veliko ponujenega kmetijskega blaga sumljive kakovosti. Kupci vse bolj iščejo živilsko pregledane in nadzorovane artikle. Zato so tekmovanja, kjer so prisotni strokovnjaki biotehniške, veterinarske in prehrabne stroke vse bolj dobrodošla. Kupec lahko na podlagi ugotovljene kakovosti ocenjevalca kupi zdrav, kvaliteten in neoporečen med. Znamka kontrolirane kakovosti slovenskemu medu in Čebelarstvu Cirer zagotavlja med, bogat z vitamini in brez raznih pesticidov.

Čebelarstvo Cirer iz Rafolč ima dolgoletno tradicijo. Anton Cirer se, ob podpori in pomoči svoje žene Joži s čebelarstvom ukvarja že od leta 1972 in je četrti rod v družini, ki nadaljuje s to dejavnostjo pri Fajdigovih v Rafolčah. Lahko je ponosen na svoje prednike, ki so mu posredovali vse znanje in skrivnosti pridelave kvalitetnega medu. Njegov stari oče je bil leta 1919 soustanovitelj in ustanovni član Čebelarske družine Krtina za sodni okraj Brdo. Anton Cirer je trenutno največji čebelar v Črnem grabnu s 120 gospodarskimi in 80 rezervnimi panji. Je tudi edini v naši občini, ki ima registrirano pridelavo in prodajo medu pod stalnim nadzorstvom Veterinarske uprave Republike Slovenije.

S sodobno tehnologijo mu uspe pridelovati sedem vrst medu: akacijev, smrekov, hojev, cvetlični, gozdni, kostonjev in lipov. Njegova proizvodnja se giblje nekoliko nad državnim povprečjem, ki znaša med 14 in 18 kg na panj. Večje količine pridobi predvsem s prevozom čebel na kraje, kjer je medenje večje. Kvaliteta in količina je v prvi vrsti odvisna od letine, ki iz leta v leto niha, še pove Anton. Pravi, da slovenski pridelovalci medu uspejo zadovoljiti trenutno povpraševanje na našem trgu. Poraba se sicer vsako leto povečuje, vendar je še vedno daleč za evropskim povprečjem. V Nemčiji je poraba medu približno pet kilogramov na prebivalca v letu, medtem ko pri nas znaša le kilogram. Njegova največja odjemalca sta podjetje Medex iz Ljubljane in Čebelarstvo Božnar iz Slovenj Gradca, medtem ko tržne viške lahko kupimo na njegovem domu v prelepo urejenem prodajnem prostoru. Poleg glavne dejavnosti pridelave medu se v manjši meri ukvarja tudi z izdelavo sveč iz čebeljega voska. V prodajnem asortimanu lahko najdemo tudi domače medeno žganje v prikupnih steklenicah in

Lepo urejen prodajni pult

Priznanja in medalje na ogled

zdravilni propolis. Svoj pridelek in predvsem njegovo kakovost že šest let uspešno preizkuša na tekmovanjih ocenjevanja medu, kjer posebno pozornost namenja zahtevani kakovosti za pridobitev blagovne znamke Slovenski med kontrolirane kakovosti.

Z gospodom Cirerjem sva se dotaknila še Čebelarskega centra na Brdu, kjer domuje Čebelarska zveza Slovenije. Povedal mi je, da center vsak petek organizira seminarje in predavanja z različnimi tematikami. Naslednje leto se bodo začeli tudi tečajji usposabljanja in šolanje za poklic čebelarja. S tem se bo uredil tudi status čebelarja, ki do sedaj ni bil urejen. Tako naj bi bil status čebelarja podoben statusu kmeta in bi omogočal poklicno ukvarjanje s to dejavnostjo.

Čebelarji z več kot 150 panji bodo po merilih uredbe sveta Evropske unije lahko uvrščeni med poklicne čebelarje.

Ob koncu sta Joži in Anton Cirer zaželela vsem občanom, še posebej odjemalcem, vesele božične praznike in uspeha polno leto 2003.

Druga seja sveta staršev na OŠ Janka Kersnika

Rezultati nad slovenskim povprečjem

Svet staršev je posvetovalni organ vodstva šole in se na OŠ Janka Kersnika sestaja praviloma dvakrat letno - jeseni in spomladi. Letošnja druga seja sredi novembra je bila izven utečenega reda, ker se je v času po prvi seji oktobra pojavilo nekaj zadev, o katerih je svet moral sklepati in jih ne bi bilo dobro odlagati do pomladi. Ob tem pa je svet obravnaval tudi tekoče zadeve.

Pomembnejše točke dnevnega reda so bile: izvolitev novega predsednika, imenovanje predstavnikov sveta staršev v svet šole, rezultati zunanjskega preverjanja znanja za učence 8. razreda v šolskem letu 2001/2002 in razširitev vrtca Medo z novim oddelkom.

Za predsednika sveta staršev sem bil izvoljen Anton Meden.

Starši imamo v svetu šole, ki je vrhovni organ odločanja na šoli, tri predstavnike. Ker se je po ustanovitvi vrtca Medo v sklopu OŠ Janke Kersnika pojavila potreba, da tudi starši otrok iz vrtca sodelujejo v organih šole, je svet spre-

jel predlog ravnateljice, da imata po enega predstavnika v svetu šole matična šola na Brdu in vrtec Medo, podružnici Krašnja in Blagovica pa skupaj enega predstavnika, ki je v vsakem mandatu iz druge podružnice. Predstavniki podružnice, ki nima neposrednega zastopnika je vabljen na seja sveta šole, nima pa pravice glasovanja. V svet šole so bili imenovani: Irena Pogačar za matično šolo, Nastja Dolinar za vrtec Medo, Ivica Sušnik za podružnični šoli, Ani Čerin pa bo vabljen na seja.

Ravnateljica Zdenka Pengal je predstavila rezultate zunanjskega preverjanja znanja za učence 8. razreda v šolskem letu 2001/2002. Starši smo z zadovoljstvom ugotovili, da so rezultati učencev naše šole nad slovenskim povprečjem tako pri matematiki kot pri slovenščini.

Ravnateljica je povedala, da so v teku pogovori z občino o ureditvi zgornjega nadstropja v vrtcu Medo in odprtju še enega oddelka. Občina je opravila poizvedbo o interesu staršev, dokončnega odgovora pa na šolo do

datuma sestanka še ni sporočila. Pred nekaj dnevi pa smo od vodje Občinske uprave Vinka Pirnata izvedeli, da prostore res opremljajo in da bo dodatni oddelek odprt predvidoma 1. februarja 2003. V teh novo opremljenih prostorih pa naj bi v prihodnje našli prostore tudi prvi razredi devetletke.

Na seji so bili izpostavljeni še nekateri tekoči problemi in pobude. Ravnateljica Zdenka Pengal je zagotovila, da bo vodstvo šole v vseh primerih ukrepalo po najboljših močeh. Govora je bilo pripombah z roditeljskih sestankov 5. razredov, prevozih šolskih otrok, ovirah na pešpoteh ob cestah, malicah, dodatnih bonih za sendviče in sokove in še čem.

Vsi, ki vas šolska problematika zanima, boste lahko prebrali podroben zapisnik te seje, pa tudi zapisnik seje sveta šole na oglasnih deskah v hodnikih šole v času govornih ur. Na voljo bo tudi nabiralnik za predloge in pripombe.

☞ Anton Meden

Božiček na obisku

Zvečer pred božičem v vsej hiši nikjer se nič ni zganilo in vladal je mir; le par nogavic je, viseč nad ognjiščem čakalo, da naš dom Božiček obiše. Nov sneg je prekril široko ravan, bil je mesec, a žarela je, kot bil bi dan, in kaj sem zagledal - in silno se zbehal -: prav majhne sani in osmerno zaprego jelenčkov poskočnih - a starček vihrav bil sam je Božiček, takoj sem spoznal.

V nedeljo, 22. decembra, se bo z bibliobusom pripeljal v vašo vas Božiček, da zaželi svojim bralcem pa tudi ostalim, ki ga boste počakali na postajališču, vesele praznike in srečno novo leto. Ker mora v enem dnevu opraviti kar dolgo pot, se bo na vsakem postajališču zadržal le nekaj minut, nekaj postajališč pa je moral združiti. Med vami bo po naslednjem voznem redu:

Rova 9.20; Žiže 9.35; Dupeljne 10.05; Rafolče 10.20; Prevoje 10.35; Šentvid 10.45; Videm-Koseze 11.00; Preserje 11.15; Gradišče 11.25; Lukovica 11.40; Trnjava 11.50; Spodnje Loke 12.05; Zgornje Loke 12.20; Šentožbolt 12.35; Trojane 14.10; Spodnji Petelinjek 14.25; Blagovica 14.40; Mali Jeltnik 14.55; Vošče 15.15; Krajno Brdo 15.30; Vrh 15.45; Češnjice 16.05; Koreno 16.35; Krašnja 17.00.

Želimo vam vesele praznike, v letu 2003 pa zdravja, sreče in medsebojnega spoštovanja.

☞ Vaši knjižničarji

Strokovno predavanje

Vabimo vas na strokovno predavanje z naslovom - GOVEDINA-RAZSEK IN KULINARIČNA UPORABNOST KOSOV, ki bo v ponedeljek, 6. januarja 2003, ob 9.30 v dvorani KUD Janko Kersnik v Lukovici. Predavanje bo vodil prof. Božidar Žlender iz Biotehniške fakultete v Ljubljani. Vabljeni vsi govedorejci, ekološki kmetje in seveda gospodinje.

☞ Tomaž Močnik u.d.i.a., Marta Kos u.d.i.k.

Predavanje o varstvu rastlin

V novembru je vlada RS sprejela Odlok o območjih vodonosnikov in njihovih hidrografskih zaledij, ogroženih zaradi fitofarmaceutskih sredstev. Ta odlok določa ogrožena območja in fitofarmaceutska sredstva oziroma aktivne snovi, zaradi katerih so ta območja ogrožena. Za ta območja veljajo v letu 2003 ukrepi celovite sanacije obremenjenosti podzemnih voda z aktivnimi snovmi. Status ogroženega območja je določen tudi za dolino Kamniške Bistrice in sicer za aktivno snov atrazin. Od katastrskih občin na območju občine Lukovica imajo status ogroženega območja zemljišča v k.o. Lukovica in k.o. Prevoje. Na teh zemljiščih je v letu 2003 prepovedana uporaba FFS na bazi aktivne snovi atrazina.

V sklopu zimskega izobraževanja bo 10. januarja 2003 ob 9.30 v Dobu (dvorana KS) predavanje na temo Varstvo rastlin na vodovarstvenih območjih in uporaba dovoljenih FFS. Več informacij lahko dobite na območnih enotah KSS.

☞ Tomaž Močnik, u.d.i.a.

Prodajni center BREZA

Prodajni center BREZA - veseli praznični dnevi

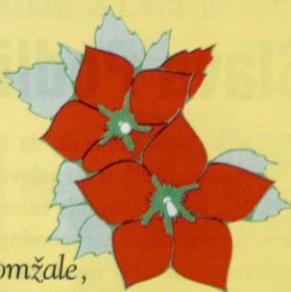
V teh prazničnih dneh so se v prodajnem centru Breza še posebno pripravili. Veliko prijetnih presenečenj bo naredilo vaš nakup in obdarovanje prijetnejše.

V petek, 20. 12. ob 18. uri nastop plesne skupine Miki in otroškega zborčka Dude.

Sobota, 21. 12. od 9. do 12. ure božično likovna delavnica za otroke. Oba dneva bo Božiček obiskal otroke in jih popeljal okoli centra Breza. Starši in otroci pa posebej vabljeni na ogled otroških jasic pri otroški trgovini »Raček«. Za vse, ki boste zadnje trenutke hoteli kupiti še to in ono, pa naj zapišemo še odpiralni čas: od 8. do 20. ure, sobota od 8. do 17. ure. Trgovina Spar pa je v mesecu decembru odprta ob sobotah do 20. ure.

Vsem našim strankam in obiskovalcem želimo vesele božične praznike in srečno 2003!

Cvetličarna

Nuša Stupica s.p.

Vir, Sončna ulica, 1230 Domžale,
tel./fax: 01/721 47 28, gsm: 050/649 139

Odprto 8.00 do 18.00, sobota 8.00 do 12.00

Veseli božič ter srečno 2003!

Milan Prašnikar s.p.

Vrba 3, GSM: 041/647 680

- ❖ Servisiranje osebnih vozil
- ❖ Avtooptika
- ❖ Premontaža in centriranje pnevmatik
- ❖ Prevoz konj
- ❖ Avtovleka

Želimo vam veseli božič ter srečno in uspešno novo leto 2003!

Ponudba velja od 12. 12. do 31. 12. 2002 v vseh živilskih prodajalnah VELE

Srečno 2003!

Kava VELE, mleta 500 g

429,-

Kmečki pršut, Kras VP

cena za kg **3.099,-**

Bonboniera Doublette 280 g

999,-

Parfum Nice Tricia, Gilly, M. Chally 15 ml.

cena za kos **899,-**

Vino Laški Rizling 0.75 l

299,-

rireditve v Blagovnici Vele Domžale

- petek, 20. december **obisk Božička** ob 17.30 uri
- sobota, 21. december **glasbeni nastop** ob 10.00 uri za otroke - Andreja Zupančič
- sobota, 28. december, **lutkovna predstava** za otroke ob 10.00 uri

Blagovnica Vele Domžale
Mestni trg 1, Domžale, 01 7218 100
delovni čas v decembru:
pon. do pet.: od 8:00 do 19:30
sob.: od 7:30 do 20:00
ned.: od 8:00 do 13:00

VELE
prijeten nakup

Letos mineva 150 let od rojstva pisatelja Frana Maslja Podlimbarskega

Slava Podlimbarskemu - ponosu naše doline

Lahko smo ponosni, da se je rodilo v naši dolini kar nekaj velikih pisateljev, katerih slava je znana preko naših meja. V teh dneh se spominjamo velikega pisatelja, rodoljuba, resnicoljuba, zavednega Slovenca Frana Maslja Podlimbarskega.

V zibko so ga položili 23. 11. 1852 pri Neččetovih v Spodnjih Lokah. Rojenice ob zibki so mu prerokovale: trpin bo, trpin do konca in mučenik. Šest lačnih ust je oblegalo peč in se zbiralo okrog mize na domačiji pri Neččetovih, kajpak tudi pridno pomagalo. France je bil eden najmlajših. Pasel je kravo Dimko po senošetih, sanjaril, občudoval lepoto okoliških hribov in z osmimi leti pričel obiskovati šolo v Krašnji. Bil je dober učenec, zato sta učitelj in župnik svetovala staršem nadaljnje šolanje v Ljubljani, kamor so ga res peljali 1862. leta.

V normalki je bil med stoosmimi učenci najboljši. Vedno je bil med najboljšimi in vedno je bil med najbolj ubogimi. Otepal se je z revščino in lakoto vsa šolska leta. Zato ni čudno, da je vmes pobegnil in hotel postati vojak, toda zavrnili so ga zaradi njegove mladosti in na jesen se je zopet vrnil v šolske klopi. Vseskozi je rad prebiral knjige domačih in tujih avtorjev. V gimnazijskih letih sta mu bila najljubša predmeta zgodovina in slovenščina, četudi je bil tedaj slovenski jezik v šoli za pastorka.

Da bi svoj gmotni položaj malo izboljšal, je poučeval otroke bogatašev. Toda tudi pri tem revež ni imel sreče. Misleč, da poučuje nečakinjo upokojenega stotnika, se je izkazalo, da je deklina njegova priležnica in moral je izstopiti iz šole.

Njegova mati je sanjala, da bo nekoč pel novo mašo v krašnji cerkvi. On je želel

postati profesor, usoda je hotela, da bo vojak. Po štirih letih je slekel vojaško suknjo in se vrnil v Ljubljano, upajoč na nadaljnji študij. Ni mu uspelo, bil je v še hujšem pomanjkanju kot v dijaških letih, zato je odšel nazaj v vojsko, kjer je ostal še osemindvajset let. Širom po svetu je služil vojsko, spoznaval kraje, ljudi, običaje in o tem pisal. V pismih je ostal zvest svojim prijateljem. Imel je strašno domotožje. Slabo zdravje ga je spremljalo vsa leta vojaštva in nazadnje so ga leta 1905 predčasno upokojili.

Kot upokojenec je dobival pokojnino in je prepotoval svojo domovino po dolgem in počez. Pogosto se je podal tudi preko njenih meja. Vedno znova pa se je vračal v rodni kraj, na svojo Goro (Limbarsko goro), toda doma ni mogel pisati. Pisal je najraje v Ljubljani in na potovanjih. V začetku prve svetovne vojne je napisal roman Gospodin Franjo, ki mu je prinesel slavo, četudi ni maral zanjo. Leta 1914 je takratna oblast knjigo zaplenila, njega obsodila velezdaje in ga pričela preganjati. Leto pozneje je z Dunaja prejel odlok, da je izgubil častništvo in je samo invalid s skromno pokojnino. Tudi njegovo sorodstvo je utrpelo posledice zaradi njega in zaplenili so še nekatere njegove knjige. Neka neznana sila ga je zadnji dve leti vedno znova vlekla nazaj v rodni kraj. Znova je prehodil vse stezice, prebral vse šolske čitanke in obujal spomine. Sredi leta 1916 ga je takratna avstrijska oblast pregnala na tuje v Pulkav.

Tudi v pregnanstvu so mu merili korake in ga še drugače nadzorovali. Pulkav je bil kraj pregnancev. Tu so bili Istrani, Italijani, Čehi, Rusi. Vsi so ga imeli radi in ga imeli za jako izobraženega. Toda on je pogrešal domovino, prijatelje, knjige, slovenske časnike, sloven-

ske besedo in zdravje se mu je še bolj poslabšalo. Trpel je tudi lakoto. Žalost, bolečina in domotožje so veli iz njegovih pisem prijateljem ter upanje, da le dobi razrešnico in se vrne domov. Vsak dan jo je čakal. Toda trpljenje in obup sta bila prehuda in nekega dne ga je v dopoldanskih urah na sprehodu zadela kap. Ves dan je ležal brez pomoči v gostilni na klopi in ko so to izvedeli prijatelji ter prihiteli, je bilo prepozno. Tudi pismo je prispelo tisti dan, tudi pismo je bilo prepozno. Pisalo se je 18. 9. 1917. leta.

Takoj, ko je bilo mogoče, so bili njegovi posmrtni ostanki pripeljani na takratno Ljubljansko polje 24. septembra 1921. Vsaj njegova zadnja želja se mu je uresničila. Počiva v domači, rodni grudi.

Življenjepis je povzet po knjigi Slava Podlimbarskemu, ki jo je napisal Ivan Vrhovnik narodnemu mučeniku Franu Maslju, leta 1922.

↳ Milena Bradac

V Krašnji s(m)o se spomnili Frana Maslja - Podlimbarskega

Podlimbarskega so se spomnili tudi v krašnjiškem kulturnem društvu, ki nosi prav njegovo ime. Njemu v čast so organizirali Ex tempore, na katerem so slikarji iz bližnje in daljne okolice upodabljali motiv Limbarske gore, ob vznožju katere so poleg Podlimbarskega zrasli tudi mnogi drugi slovenski kulturni ali znanstveni velikani. Že novembra je bil organiziran prvi petkov literarni večer, na katerem se je zbralo kar spodobno število ljudi, ki so prišli poslušat zgodbe iz pisateljeve mladosti. Med vsemi obiskovalci je bilo tudi kar lepo število Masljevih sorodnikov. Bogat

Na otvoritvi razstave EX TEMPORE 2002 na Limbarski gori v Krašnji so peli ljudski pevci iz Blagovice. Vse foto: Mitja Beguš

Spominska svečanost ob spomeniku Frana Maslja Podlimbarskega na Navju.

in skrbno pripravljen program je še dodatno popestril citrar Rado Kokalj.

Žal v manjšem številu kot je bilo pričakovano smo se naslednji dan, v soboto, iz Krašnje odpravili tako kot pred šestimi leti, ko se je igrala Potresna povest, na ljubljansko Navje, kjer je Fran Maselj pokopan. Le nekaj metrov stran od njegovega je grob pisca prvega slovenskega romana Josipa Jurčiča, ne nazadnje pa tu počiva tudi Andrejčkov Jože. Na grobu je krajša slovesnost pritegnila tudi pozornost nekaterih mimoidočih. Minila je ob petju krašnjejskih osnovnošolcev in prebiranju odlomkov iz pisateljevega življenja, ki jih je pred dolgimi leti z zelo estetskimi črkami napisal v zvežčice, katere hrani NUK, povečane fotokopije pa se je dalo ogledati tudi na obeh literarnih večerih.

Na drugem, decembrskem literarnem večeru, so več govorili o njegovi vojaščini, dolgem času, ki ga je preživel na tujem. Povsod je mislil na svoje domače, na svojo domovino, jasnovidno je predvidel dogodke, ki so se zgodili malo po njegovi smrti (združitve južnih Slovanov v samostojno državo). Težave v ljubezni so ga spremljale vedno znova. Življenje z Minko ali Pepco mu ni bilo usojeno, vedno je prišlo kaj vmes. Rad je hodil okrog po slovenski deželi, poznal je večino okoliških krajev in ljudi, ki so živeli v njih. V vojsko se po svojih besedah nikoli več ni želel vrniti, a ob finančnih težavah mu drugega ni preostalo. Ko se je končno upokojil, je zabredel v težave z oblastjo. Njegov roman Gospodin Franjo je naletel na hudo neodobranje cenzorjev, zato je bil izgnan iz Slovenije.

Trpel je, njegovo zdravje je na tujem postajalo šibkejšo iz dneva v dan. Leta 1917 je nazadnje umrl na tuji zemlji. Domov je bil prepeljan šele po prvi svetovni vojni. Tako kot novembra si je literarni večer ogledalo kar lepo število ljudi, tokrat pa sta z glasbo in petjem večer še dodatno polepšala Viktor Prašnikar in Jože Pustotnik, ki sta ob spremljavi harmonike pela ljudske pesmi.

Za konec je KUD Fran Maselj - Podlimbarski na Limbarski gori naslednji dan pripravilo še razstavo slik, ki so nastale na že prej omenjenem Ex tempore. Ljudski pevci iz Blagovice in citrar Rado Kokalj so v gostilni Urankar tudi tokrat ob branem gradivu iz Masljevih zapiskov zabavali dobrih 20 ljudi, ki so kljub pravemu zimskemu vremenu prišli na vrh priljubljene izletniške točke.

✍️ Luka Maselj

Razstava na Limbarski gori

Kulturni dogodek, ki se je razvil v prijetno druženje sodelujočih obiskovalcev, se je zgodil v soboto, 7. decembra, pri Urankarjevih na Limbarski gori. Limbarska gora je poleg izletniške priročnosti, saj jo obiskuje vedno več pohodnikov, doživela še en prijeten kulturni dogodek.

Na Gori smo razstavili slike, ki so jih na dvanajstem Ex tempore Krašnja 2002 na Limbarski gori ustvarili slikarji iz Mengša, Radomelj, Lukovice in Krašnje. Postavitev razstave s kulturnim programom je bila posvečena spominu Frana Maslja Podlimbarskega, katerega 150-letnico rojstva Krašnjani in okoličani s ponosom praznujemo. Postavitev razstave s kulturnim programom je bil eden v nizu dogodkov v spomin na rojaka, ki jih je organiziralo Kulturno društvo Fran Maselj Podlimbarski Krašnja. Razstava je bila prvič postavljena v osnovni šoli v Krašnji 17. novembra. Ogledali so si jo lahko vsi udeleženci literarnih večerov v Krašnji 22. novembra in 6. decembra. Tokratna razstava na Limbarski gori je prodajna in vsi, ki si bodo zaželeli v svoj dom prinesiti motiv z Limbarske gore ali motiv s pogledom z nje, bodo to lahko storili.

Ob otvoritvi razstave so sodelovali ljudski pevci iz Blagovice, citrar gospod Rado Kokalj in članice KUD Fran Maselj Podlimbarski iz Krašnje, ki so nam brale črtico, ki govori o pričakovanju pisateljevega prvega romana na

Na otvoritvi razstave na Limbarski gori smo prebrali odlomek iz črtice Kako sem prvokrat romal. Spomin na Limbarsko goro je oživel ob Gardskem jezeru, ko je služboval v njegovi bližini.

Limbarsko goro in dogodke, ki jih je doživel na tej romarski poti. Pevci so popestrili program z ubranimi ljudsko zapetimi pesmimi, citrar pa z milo zvenečimi melodijami, ki jih je čutno izvabljal iz svojih citer. Razstavo in kulturni program je spremljala tudi gospa Milka Novak, županja občine Moravče, ki je z zadovoljstvom pozdravila prisotne in zaželela, da se druženje ne bi končalo s tem srečanjem, ampak bi ga še kdaj ponovili. Župan občine Lukovice gospod Matej Kotnik pa je svojo odsotnost opravičil in udeležencem na Limbarski gori pismeno zaželel uspešno predstavitev razstave in pisatelja ter prijetno druženje vsem, ki so bili udeleženci prijetnega dogodka na Gori.

Večer smo udeleženci prijetno zaključili, saj smo po "uradnem" programu složno z ljudskimi pevci, harmonikarjem Viktorjem Prašnikarjem in pevcem Jožetom Pustotnikom zapeli še vrsto lepih narodnih pesmi. Ko smo se poslovili od prijaznih domačinov, nas je z nočjo sprejel tudi razposajeni ples srebrno lesketajočih snežink.

✍️ Magda Kreft

Na literarnih večerih smo ob spremljavi citer, harmonike in domoljubnih pesmi brali pisateljeve spomine ohranjene v rokopisih, pa tudi odlomke iz njegovih natisnjenih del.

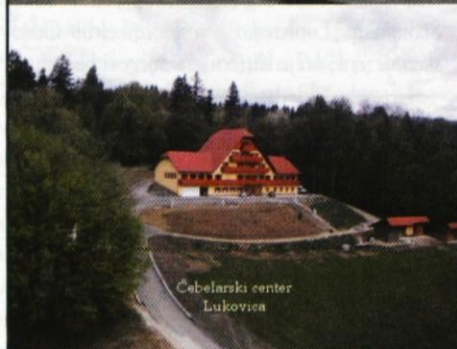
Literarnih večerov so se udeležili tudi Masljevi sorodniki.

podjetje za poslovne storitve, d.d.
Blatnica 1, 1236 Trzin
Tel : 01 / 53 00 500
Fax : 01 / 56 21 036
e-mail : info@razvojni-zavod.si

razvojni zavod

V prihajajočem letu Vam želimo veliko prijetnih trenutkov v objektih, ki smo jih zgradili za Vas,

SREČNO 2003! Kolektiv RZ d.d.

BS TEHNIK d.o.o.

Slamnikarska cesta 4, 1230 Domžale
Tel.: 01/721-28-69, fax: 01/721-47-65

BS TEHNIK ob svoji 10-letnici, ki ob težkih preizkušnjah v današnjih gospodarskih razmerah in trdem delu pomeni naš zanesljivi nadaljnji vzpon na domačih in tujih trgih, iskreno vošči vsem poslovnim prijateljem in vsem občanom občine Lukovica vesele praznike in srečno novo leto 2003!

SAM[®]

Podjetje za komercialni inženiring d.o.o.
Prelog, Pod hribom 2, 1230 Domžale, tel.: 01/72 400 62,
GSM: 041/389 602, e-mail: dom@sam.si, <http://www.sam.si>

ŽELIMO VSEM NAŠIM KUPCEM IN POSLOVNIM PARTNERJEM

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

Marko STRMŠEK s.p.
Prevoje pri Šentvidu 72
1225 Lukovica, Slovenija
TEL.: ++386(0)1/723-55-66
TEL./FAX: ++386(0)1/723-55-95
GSM: ++386(0)41/648-047
E-mail: marko.strmse@boter.net

- TESARSTVO
- KROVSTVO
- MONTAŽNI OBJEKTI - BRUNARICE
- NOTRANJA ZAKLJUČNA DELA
- PREVOZI

Mladi za mlade

Nov tipč'k - odštekana predstava

V petek 29. 11. in soboto 30. 11. se je v kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici odigrala 45 minutna predstava, ki smo jo skupaj pripravili Prepihovci in sodelavci kulturnega društva Janko Kersnik.

Samo dogajanje v igri je postavljeno v sedanji čas, ravno tako obnašanje in jezik (sleng). Nastopajo učenke in učenec osnovne šole ter učiteljica, ki predstavlja pomemben element v predstavi, saj odpira vedno nove situacije, v katerih se učenci znajdejo. Nenavaden, a obenem ironičen lik, s katerim smo želeli opozoriti na primernost in pomembnost učiteljevega poklica zlasti v današnjem času. Lahko se malce zamislimo.

Ideja, da bi mladi skupaj z mladimi ustvarili predstavo, ki bi bila zanimiva, predvsem za mlajšo generacijo, se je rodila septembra 2002, ko sta Tina Gražar - scenaristka in koreografinja in Miha Urbanija - scenarist ter režiser, dobila idejo, da bi se celo poletno delo na Prepihovih delavnicah dalo strniti v zanimivo celoto.

In tako se je začelo. Že na delavnicah se je pokazalo veliko zanimanje mladih za igro,

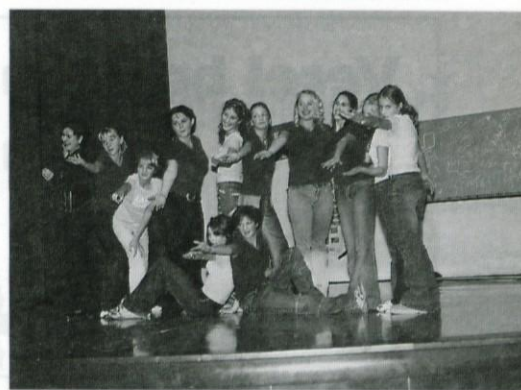
petje in ples, zato je bila najprej organizirana avdicija. Vsi smo bili nemalo presenečeni, saj so prišla sama dekleta, vendar to ni predstavljalo večjega problema (razen vnovičnega pisanja scenarija). Vsi smo pošteno začeli z delom. Najprej je bil na vrsti ples, kjer so se dekleta seznanila z koraki jazz baleta ter hip-hop in počasi nadgrajevala svoje znanje. Sledilo je spoznavanje z osnovami gledališča... In tako smo se mučili, pulili lase, grizli nohte..., in predstavo pripeljali do, lahko rečemo, uspešne premiere in ponovitve.

Sodeč po odzivu gledalcev smo dosegli prvotno zastavljeni cilj - motivirati mlade, jih vključiti v delo, jim omogočiti možnost svobodnega ustvarjanja, govorjenja, gibanja ter jim dati vedeti, da se z močno voljo, da narediti marsikaj.

Poleg vsega naštetega pa se je vzbudilo zanimanje za sodelovanje v še kakšni podobni predstavi tudi predstavnikom močnejšega spola. To nas zelo veseli!

Zato vam prepihovci obljublamo: "Še bomo ustvarjali!" V letu 2003 pa si boste lahko ponovno ogledali "ta hudo" predstavo.

↳ Prepihovci

Iz predstave Nov tipč'k

Predstava predvsem za mlajšo generacijo

Zahvala ob otvoritvi v Šentvidu

Otvoritev prenovljenega kulturnega doma v Šentvidu je bila zame kot tudi za Pepco Pevcin in Meri Möderdorfer in za družino Jerman ter Gašperja Pezdircar enkratni dogodek. Ob tej priložnosti smo videli in spoznali, da prebivalci živijo s kulturo in okoljem. Spoznali smo, kako majhno naselje postane središče vseh, ki živijo v tem okolju in kako so ljudje med sabo povezani, da se srečajo na tako pomembnem dogodku, kot je bila otvoritev kulturnega doma. Predvsem iskreno presenečeni in navdušeni smo bili nad pozornostjo in prijaznostjo ljudi do nas, prav tako nas je toplo pozdravil tudi župan Anastazij Živko Burja, ki je izrazil podporo gluhih. Še enkrat se v svojem imenu in v imenu vseh, ki smo bili povabljeni, iskreno zahvaljujem za dobrodošlico in prijeten večer, ki smo ga preživeli z vami v občini Lukovica.

↳ Petra Rezar

Hvala vsem, ki ste nam pomagali!

Veselo pošiljamo voščila, ki smo jih ustvarili skupaj z našimi mladimi prijatelji na zadnji ustvarjalni delavnici in srčno upamo, da bo takih in podobnih srečanj, izletov, zanimivih predstav in kvalitetno preživetih uric čimveč tudi v letu 2003! Ob tem pa se moramo zahvaliti vsem, ki ste nam tako ali drugače pomagali pri izvedbah dejavnosti za mlade! Hvala!

↳ Prepihovci

Vsem občankam in občanom občine Lukovica, donatorjem in vsem, ki zvesto obiskujete naše prireditve, voščimo srečne božične praznike ter zdravo in uspešno novo leto 2003.
Kulturno društvo Janko Kersnik

Mešani cerkveni pevski zbor iz Krašnje

želi vsem občanom
vesel in blagoslovljen božič, veliko
zdravja, sreče, delovnih uspehov in
druženja s prijatelji cerkvenega
zborovskega petja v prihajajočem letu 2003.
Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem,
ki ste nas podprli ob izvedbi
našega koncerta v Lukovici.

**Vesel božič in srečno
novo leto vam želi**

Trgovina
DOMINO
v Lukovici
tel.: 01/7235 714

Gostilna ŠKARJA

Prevoje 67, tel.: 01/723 52 37

Vesel božič in srečno novo leto!

Se priporočamo!

avtokleparstvo • avtovleka

KEPEC

Ivan Kepec s.p. Šentvid 11
1225 Lukovica,

Tel./fax: 01/72-35-600

GSM: 041/784-474

*Vesel božič ter srečno
novo leto 2003!*

Frančiška Jemec

Lukovica 17, 1225 Lukovica, tel.: 01/72 35 146,
odprto: 9. - 22., nedelja 8. - 14., sreda zaprto

*Vesele
božične
praznike
ter srečno
in zdravo
2003!*

AVTOPREVOZNIŠTVO

Franc Klopčič, s.p.

Prevoje pri Šentvidu 121,
tel.: 041/689 751, 041/364 920

*Vesele božične praznike
in srečno 2003!*

Dobrodelni koncert

Tradicionalen Miklavžev dobrodelni koncert pod okriljem Turistično olupševalnega društva Brdo-Lukovica je tudi letos minil v znamenju glasbe, Miklavževega obiska in dobrodelnosti.

Člani organizacijskega odbora prireditve so se odločili, da letos v vrednosti 300.000 tolarjev obdarujejo otroke v naši občini, ki zaradi kakršnegakoli zdravstvenega ali socialnega vzroka pomoč potrebujejo. Zato smo socialna delavka Centra za socialno delo v Domžalah, patronažni medicinski sestri v Zdravstveni postaji Lukovica in člani Turističnega društva predlagali družine, katerim bi bila pomoč še kako potrebna. Tako so otroci treh družin dobili oblačila in obutev v vrednosti, ki je bila namenjena v dobrodelne namene. Prepričana sem, da je dejanje Turističnega olupševalnega društva Brdo - Lukovica polepšalo "Miklavževe dneve" marsikatere mu otroku, predvsem pa bodo zimski dnevi toplejši, tudi v srcu.

Menim, da se lahko v imenu obdarovanih družin zahvalim članom Turistično olupševalnega društva Brdo - Lukovica, ki so prereditev organizirali in z dobrodelno potezo opozorili, kako pomembno je tudi danes biti človeku človek.

Irma Markovšek, patronažna med. sestra

Prišel je tihi, blagi čas...

MePZ Šentviški zvon

pod vodstvom zborovodje
Karla Leskovca

tudi letos

VABI NA KONCERT
BOŽIČNIH PESMI

v dvorani Kulturnega doma Antona
Martina Slomška v Šentvidu

v soboto, 28. decembra 2002,
ob 19. uri.

Zapeli pa bomo tudi:

- v Kulturnem domu Franca Kotarja v
Trzinu, v petek, 27. 12. 2002, ob 18. uri

- v cerkvi Sv. Frančiška Asiškega,
Ljubljana-Šiška, v soboto, 4. 1. 2003, ob
19. uri

- v cerkvi Sv. Janeza Krstnika v Draga-
tušu, v nedeljo, 5. 1. 2003, ob 10. uri

Anketa

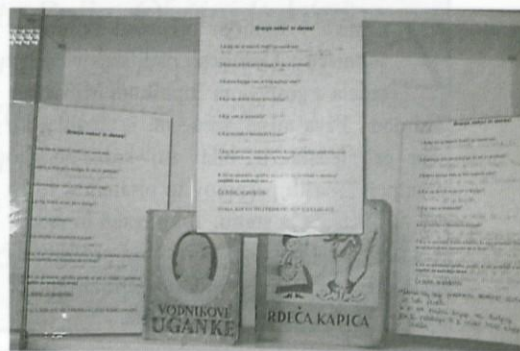
Prvo knjigo mi je prinesel Miklavž

Na dnevu odprtih vrat v OŠ Janka Kersnika (9. 11.: OD KERSNIKA DO DANES) so sodelovali člani knjižničarskega krožka. Sestavili so vprašalnik za babice, dedke in druge starejše ljudi na temo "Knjiga in branje - nekoč in danes". Najsta-rejša anketiranka šteje že 87 let.

Večina vprašanih se je odzvala sodelovanju že mesec poprej. Tako smo v petek pred knjižnico postavili razstavo z izpolnjenimi vprašalniki, poleg pa se slikanice starejšega datuma, ki bogatijo našo knjižnico na Brdu (Vodnikove uganke - 1955; Rdeča kapica - 1959...).

Skoraj vsi vprašani so se naučili brati takrat, kot se naučijo sedanji otroci: med 6. in 8. letom, in sicer v šoli ali doma. Nekaterim je prvo knjigo prinesel Miklavž ali jo je podarila babica, teta... Drugi so se s prvo knjigo srečali šele v šoli (Berilo). Zanimivo je, kako se starejši spomnijo prvih naslovov prebranih knjig, čeprav sežejo že kar daleč nazaj: Ovčar Marko, Sveto pismo, Miklova Zala, Sneguljčica, Solzice...). To je dokaz, da je našim babicam in dedkom prva knjiga res veliko pomenila. Pomenila jim je vrednote, ki jih v sedanjem času včasih težko obdržimo: veliko presenečenje, užitek, zanimivost, veselje, razvedrilo za prosti čas...

O današnjih knjigah smo dobili večinoma dobra

Fotografija z razstave

mnenja: so zanimive, lepe, bogato ilustrirane, boljše kot včasih. Mladina današnjega časa veliko poseda pred računalniki in televizorji. Knjiga je pogosto zapostavljena in marsikak deključ ali fantič premalokrat seže po njej. Starejši svetujejo, naj mladi več berejo, da bodo več znali, naj hodijo v knjižnice, da se bodo z lepo knjigo bolj sprostili.

Čeprav so učenci naše šole pridni bralci in zaenkrat še ni nevarnosti za prenehanje branja, naj zaključim z mislijo neke babice: "Svoje vnuke vedno opozarjam, naj namesto gledanja televizije raje prebirajo lepe zgodbe, potopise in vse poučne knjige za življenje!"

Danica Dolar, knjižničarka

GODBA LUKOVICA
VABI NA
TRADICIONALNI

NOVOLETNI KONCERT

Z G O S T I

PETEK, 27. 12. 2002 OB 19.30 V K.D. LUKOVICA
PETEK, 3. 1. 2003 OB 19.30 V K.D. ŠENTVID

Izvajali bomo dela domačih in tujih avtorjev.

Razstava jasllic

Razstava doma izdelanih jasllic bo v KUD Antona Martina Slomška v Šentvidu od 26. 1. do 2. 2. 2002. Pisne prijave za sodelovanje na razstavi pošljite do 15. 1. 2003 na naslov: Janez Jarc, Prevoje 108, Lukovica. Informacije na telefon št. 7235 269.

Župnik Mihael Trdin iz Češnjic

Petdeset let opravljanja bogoslužja

Za mizo v topli in preprosti kuhinji v župnišču v Češnjicah nad Blagovico sva sedela z gospodom župnikom Mihaelom Trdinom. Prva misel, ki se mi je utrnila, ko sem ga gledala, je bila: saj kaže podoba premnogih naših pesnikov in pisateljev, ki so bili duhovniškega stanu. Tako resen in moder je, tako dostojanstven in ne moreš prezreti, da imaš pred seboj ne samo duhovnika, temveč tudi izredno izobraženega človeka.

O namenu svojega obiska sem ga obvestila že pred dnevi. Svojo življenjsko pot mi je opisoval preprosto in skromno, tako kot tudi živi.

Rodil se je v Zgornjih Lokah v družini s petimi otroki. Rad se je učil, kar so opazili tudi učitelji, zato so ga vzpodbujali, da šolanje nadaljuje. Pri štirinajstih letih se je trdno odločil, da bo stopil v bogoslovje, kar pa je bilo po takratnem mnenju že pozno, zato mu je moral dati posebno dovoljenje sam župan. Šolanje je nadaljeval v Ljubljani, vendar mu je zdravje takrat že pričelo pešati. Zdravniki so mu svetovali, naj zamenja okolje, kajti nekje na sedemsto metrih nadmorske višine se bo tudi zdravje izboljšalo. Leta 1940 je bil posvečen v duhovnika in svojo prvo sveto mašo je bral v Blagovici.

Takratni režim in cerkev sta stala na različnih bregovih, zato je moral nazaj v Ljubljano, kjer je bil nekaj časa za prefekta v škofijski gimnaziji. Vojna se je končala, režim se ni spremenil, toda vseeno je junija 1945 prvič maševal na Češnjicah, kamor je želel že pred vojno. Po vojni je bilo mnogo cerkva porušenih ali močno poškodovanih, tako je bilo tudi na njegovih Češnjicah in v Blagovici. Veliko je pripomogel pri obnovitvah obeh cerkva. Tisti čas je bilo malo duhovnikov, zato so župniki maševali v več župnijah. Obiskovali so jih peš. Tudi k umirajočemu, ki si je zaželel blagoslova, so morali peš in še glavo so nosili naprodaj, če je tista oseba bila slabo zapisana pri oblasti. Vse to je še bolj načelo njegovo že tako krhko zdravje. Gospod župnik Mihael Trdin sedaj vstopa v deveto desetletje. Za seboj ima sedeminpetdeset let upravljanja župnije ter petdeset let opravljanja bogoslužja. Za zvestobo cerkvi je prejel škofijsko odlikovanje, papež pa ga je pred desetimi leti imenoval za monsinjorja.

Češnjice so ostale tudi po upokojitvi njegov dom, kjer mu že triinpetdeset let gospodinji gospa Justina. V tej lepi hribovski vasi, kjer vetrovi bistrijo misli, daleč od vrveža preživljata jesen svojega življenja med ljudmi, ki jih imata rada, kakor ju imajo radi oni.

in foto Milena Bradac

in foto Milena Bradac

“Tu gori želim ostati.”

Kulturni dom Radomlje

Otvoritev razstave “Kozolci - harfe v vetru”

V petek, 15. novembra, je bila v Kulturnem domu Radomlje pod pokroviteljstvom Turističnega društva Radomlje otvoritev razstave: HARFE V VETRU - razstava kozolcev.

Pri postavitvi razstave so sodelovali z maketami kozolcev Osnovna šola Krašnja, s slikami kozolcev pa Kulturno društvo Fran Maselj Podlimbarski Krašnja in Kulturno društvo Senožeti Radomlje.

Pobuda, da ohranimo našim zancem del naše preteklosti, je v KD Krašnja živa že vrsto let. Vneti zbiratelji predmetov, običajev, stare arhitekture in med temi tudi posebnost slovenske pokrajine - kozolca, so se pri tem zelo potrudili. Že od leta 1991 slikarji slikajo kozolce v Krašnji in v okoliških vaseh. Eno srečanje slikarjev pa je bilo v celoti posvečeno slikarjem kozolcev. Tako je KD Krašnja lastnik prelepih slik kozolcev, med katerimi je že marsikaterega pobral zob časa, nekateri pa so se morali umakniti hitri cesti, ki bo potekala po dolini Črnega grabna. Naši znanci si bodo lahko pokrajino in kozolce ogledali v delih slikarjev, ki že vrsto let prihajajo in ustvarjajo v Krašnji. Tudi četrtošolci iz Krašnje in njihovi učitelji so k ohranitvi kozolca veliko pripomogli. Naredili

so makete enojnega stegnjenega kozolca, dvojnega stegnjenega kozolca, stegnjeni kozolec s plaščem in najlepšega med vsemi kozolci - topler. Napisali so projektno nalogo o kozolcu in kozolce v Krašnji in okoliških vaseh popisali in opisali. Tako je nam in našim zancem ohranjen del naše krajinske posebnosti, ki jo sodobno kmetovanje in novosti pri skladiščenju pridelkov uničujejo. Vse manj je kozolcev, kjer bi dosuševali seno, otavo, razna žita, fižol, koruznico in še kaj. Vse manj bo potnikov, ki bi si lahko kozolec izbrali za počitek in zavetje pred neurjem. Vendar bodo še ostali gospodarji, ki svojih kozolcev ne bodo prepustili propadanju in jih že obnavljajo ali pa jih še bodo obnovili. Ob tokratni razstavi v Radomljah so bile razstavljene slike kozolcev, nastale v Krašnji in njeni okolici. Nekaj slik so prispevale slikarke Društva Senožeti Radomlje. Razstavljene so bile makete kozolcev, ki so jih izdelali osnovnošolci

iz Krašnje. Na ogled je bila še njihova pisna naloga o kozolcih. Domačini in krašnjanska recitatorka pa so v kulturnem programu prebrali pesmi s tematiko o kozolcu, ki so jih napisali: Marija Jemec - Domžale, Franc Hudomal - Korpe, Janko Jerman - Radomlje, Zlatko Levstek - Radomlje, Iva Rejc - Domžale, Silva Mizerit - Domžale in Irena Čuk - Domžale. V vseh pesmih je bila prisotna ljubezen do naše zemlje in naše dediščine.

Da je bilo druženje v Radomljah še bolj prisrčno in prijetno, sta poskrbela brat in sestra, ki skupaj nista štela niti petnajst let. Z veselimi vižami, zaigranimi na harmoniko, sta prisotnim polepšala že tako lep večer.

Ob slovesu smo si Radomljani in Krašnjani izrekli želje po sodelovanju in druženju tudi v bodoče.

Magda Kreft

Luč miru iz Betlehema bo tudi letos obiskala Slovenijo. Že pred božičem naj zagori v trajen MIR na vseh oknih naše ljube domovine v spravo z ljudmi in Bogom. Naj plamen sije v višino in svetloba naj razsvetli našo pot, da bo v naslednjem letu lepa in prijetna. Vendar bomo MIR med nami ohranili le s skupnimi močmi in medsebojnim razumevanjem. Skavti, ki tudi tokrat organizirajo prihod luči miru, pa bodo zbrana sredstva namenili za drugo hišo skupnosti Barka.

djd

avtomehanika
KVEDER

Marjan Kveder s.p.

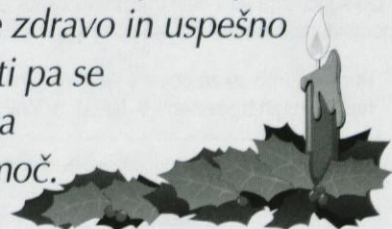
Vir, Papirniška c. 1
1230 Domžale, tel.: 01/72 16 506

- * AVTOMEHANIKA
- * AVTODIAGNOSTIKA
- * AVTOELEKTRIKA
- * AVTOKLEPARSTVO
- * ZAMENJAVA PNEVMATIK
- * IZDELAVA HIDRAVLIČNIH CEVI

Vsem strankam in poslovnim partnerjem se zahvaljujemo za zaupanje in vam v novem letu 2003 želimo veliko poslovnih uspehov, osebnega zadovoljstva in srečno vožnjo.

Športno društvo Zlato Polje

želi vsem krajanom, članom Krajevne skupnosti Zlato Polje, Občini Lukovica, vsem občanom in vsem ljubiteljem nogometne igre zdravo in uspešno leto 2003, hkrati pa se zahvaljujemo za podporo in pomoč.

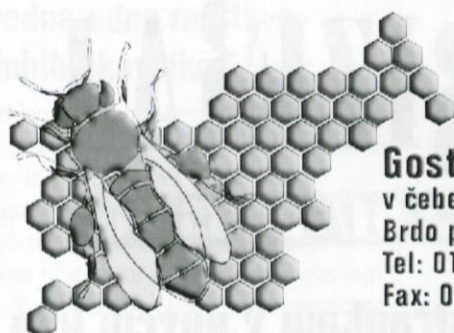

Člani PGD Lukovica želimo vsam občankam in občanom občine Lukovica vesele božične praznike ter srečno, uspešno in zdravja polno leto 2003.

Svojim podpornim članicam in članom se zahvaljujemo za izkazano pomoč, sodelovanje in razumevanje.

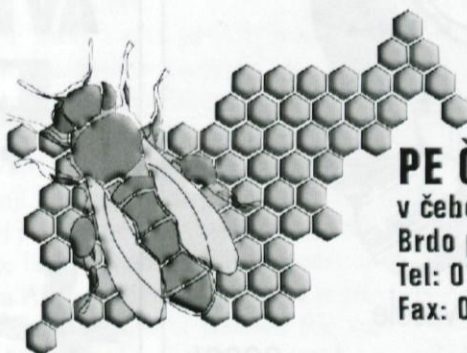

Gasilci PGD Lukovica

Gostišče "Pri čebelici"
v čebelarskem centru Slovenije
Brdo pri Lukovici 8
Tel: 01/729 61 13
Fax: 01/729 61 31

*Vesele božične in
novoletne praznike
vsem skupaj želi
"Gostišče Čebelica"*

PE ČEBELARNA
v čebelarskem centru Slovenije
Brdo pri Lukovici 8
Tel: 01/729 61 18
Fax: 01/729 61 31

Podjetje Vema d.d.

KMETIJSKA ZADRUGA z.o.o. DOMŽALE**Zg. Jarše, Industrijska c. 15, 1235 Radomlje**

V svojih trgovinah od Trojan do Ljubljane nudi kmetovalcem, vrtičkarjem in ljubiteljem domačih živali večji sortiman blaga.

Ob koncu leta se v naši trgovini v Lukovici že pripravljamo na zgodnja pomladanska opravila, ki so potrebna, da nam zemlja obrodi obilen sad.

Priporočamo se za obisk v naši trgovini v Lukovici, kot tudi v vseh naših drugih trgovinah - v Jaršah, v Vrtičkarju, v Dolu in na Ježici.

Vsem našim obiskovalcem - predvsem pa članom zadruga ter bralcem ob prehodu v novo leto - naj bo zdravja in zadovoljstva polno leto 2003.

**Gostilna
RUS****NOVO V
GOSTILNI
RUS!**

Vsem našim dosedanjim gostom sporočamo, da smo razširili svojo dejavnost gostinstva. Pogostitev pripravimo tudi na vašem domu. Pripravimo vam slavnostni pogrinjek in pripeljemo pripravljeno hrano, hladno ali toplo. Obiščite nas v gostilni Rus ali izkoristite našo novo ponudbo. Se priporočamo.

**ODPRTO: Vsak dan, razen ponedeljka, tel.: 01/723-55-05,
fax: 01/724-94-91, e-mail: slibar@siol.net,
internet: www.gostilnarus-sp.si**

V prihajajočem letu 2003 vam želimo mnogo zdravja, dobre volje in prijateljskih odnosov. Kolektiv Gostilne Rus

**Vesele božične praznike
ter srečno 2003 vam želi****GOSTILNA "pri Gašperju"****Božo Pogačar s.p.****Prevoje 60,
1225 Lukovica,
tel.: 01/7235 048****Se priporočamo!****SPINA
DISKONT****ŠENTVID pri LUKOVICI;**

Želimo vam vesele
božične praznike in srečno novo leto 2003!

FRIZERJAJ**tel.: 01/724 15 00****Vsem strankam v novem letu
želimo zdravja in uspehov!****AVTOPREVOZNIŠTVO****Klopčič Peter s.p.****Prevoje 34a, 1225 Lukovica
GSM: 041/624 229**

**Vesele božične praznike
ter srečno novo leto!**

Umetniki, ki slikajo z usti ali nogami

Prijazno povabilo založbe UNSU je bil eden izmed glavnih vzrokov za ogled razstave umetnikov, ki slikajo z usti ali nogami. Tokrat so v Arhitekturnem muzeju v Ljubljani svoja dela razstavljali Angela Medved, Stojan Zafred, Vojko Gašperut-Gašper, Željko Vertelj in drugi, med njimi tudi tuji umetniki. Usoda je hotela, da pri svojem umetniškem izražanju ne morejo uporabljati rok, vendar zato niso popolnoma obupali, saj so našli način za svoje izražanje. V lepo urejenem in razsvetljenem razstavnem prostoru je obiskovalec v pogledu na razstavljene slike res lahko užival. Dela se lahko mirno kosajo z deli tistih umetnikov, ki svoja dela naredijo z rokami. Posebno dela japonske umetnice, saj so bile male račke na sliki videti kakor žive. Razstava, na kateri obiskovalec pozabi na čas in vse okoli sebe, je privabila tudi veliko mlajših. Verjetno bi tisti, ki imajo toliko za povedati proti prejemanju čestitk UNSU, po ogledu razstave svoje mišljenje spremenili. Ostane nam ogled ene izmed prihodnjih razstav, na katere nas bodo povabili. *↳ djđ*

Mednarodna razstava gluhih likovnikov

Steklena dvorana Mestne hiše v Ljubljani je tokrat gostila gluhe in gluhoslepe umetnike iz Slovenije in Hrvaške. Mnogi med njimi so dolgoletni ljubitelji čopiča in udeleženci likovnih kolonij. Slikarji, ki so tokrat razstavljali svoja dela, predstavljajo poseben odnos do okolja, v katerem slikajo. Večina razstavljenih del je zato nastala na terenu in le malo jih ustvarja v ateljejih. So slikarji, ob katerih se mimoidoči ustavijo in opazujejo ter občudujejo njihove spretnosti. Mestno društvo gluhih je prepričano, da razstava ni zadnja in da bo cilj teh razstav ohraniti in spodbujati ustvarjalnost gluhih ter jim omogočiti izmenjavo izkušenj in opazovanj. Razstava ali likovna kolonija pa prispeva tudi k utripu kraja, kjer poteka. Na tokratni razstavi so se s svojimi deli predstavili Drago Jerman z doslej manj poznanimi deli vsaj avtorju tega zapisa, Viktor Kožar, Satne Intihar, Aleksander Prokofjev, Peter Prokofjev, Petra Rezar, Kristjan Bezuh, Stanko Urbas, Srečko Dolanc, Janez Turk in Slavko Pavlič. *↳ djđ*

Najbolj priljubljen zimski svetnik

Prišel je sv. Miklavž

V velikem delu Evrope je sv. Miklavž najbolj priljubljen zimski svetnik. Zaradi njegovega spremstva, predvsem parkeljnov, pa se ga boji tudi marsikatera malce starejša gospa. Od 11. stoletja dalje je zelo cenjen zaradi legende, da je tri hčere revnega očeta rešil sramote tako, da jim je skozi dimnik porinil tri kepe zlata in jim tako priskrbel potrebno doto. Od tu verjetno tudi običaj, da ponoči med 5. in 6. decembrom prinaša darove v nastavljene posode.

Z velikim veseljem ga pričakujejo predvsem otroci, saj jih za pridnost nagradi, za nemarnost pa prepusti kaznim spremljevalcem - parkeljnov. Drugače pa je zavetnik mornarjev, brodarjev, mlinarjev in žagarjev. In kako je bilo letos s prihodom sv. Miklavža pri nas. Tako kakor vsako leto je tudi letos malce popustil in darila prinesel tudi tistim, ki so bili pridni samo zadnjih nekaj dni pred njegovim prihodom.

Najprej je darila razdelil v obnovljenem domu Antona Martina Slomška, kjer so mladi uprizorili eno kratko, kar preveč poučno igrico "Čudeži se še dogajajo." In potem prihod starega sv. Miklavža s kupom daril, ki so mu jih nosili angelci. Tudi hudobca ali parkeljna ni manjkalo in ravno tega so se otroci najbolj bali pa čeprav je delil bombone. Najprej je poklical najbolj korajžne, tiste iz prvih razredov osnovne šole. Tu pa je bilo potrebno že malo veroučnega znanja, saj sta tako sv. Miklavž kakor sv. Anton, ki ima vse zapisano, povprašala po mnogih stvareh. Pravilni odgovori in pridnost so jih rešili pred parkeljnom in z darila v roki so odšli olajšano z odra. Na vrsto pa so že prišli učenci veroučne male šole, ki so jo po zaslugi Marije Juteršek odnesli samo z majhno molitvico in pesmico. Potem pa ostala mala šola ter vsi ostali, o, koliko otrok!

Ob pol šestih zvečer je bila dvorana v Lukovici kar malce tesna za vse tiste, ki so želeli srečati sv. Miklavža. Igrica, iz katere bi bilo dobro, če bi se vsi kaj naučili, potem pa darila. Po istem vrstnem redu, le z malo več vprašanji. Med njimi jih je bilo kar nekaj posebej povprašanih. Je sv. Miklavž že vedel, zakaj je bilo to potrebno. Ni pa pozabil na župnika Andreja in Petra; tudi njima je prinesel neko malenkost za pridnost. Bog ve, zakaj? Tu pa je obdaril še pevce otroškega zborčka z zborovodkinjo Petro Avbelj, ki je

moralo odgovoriti na nekaj hudo zapletenih vprašanj in sv. Anton ni bil videti ravno zadovoljen glede odgovorov. Tudi igralci in režiserka niso ostali brez daril pa še za ministrante, da je nekaj pustil, je govoril ter odhiti dalje. Preko 200 otrok je obdaroval, potem pa je odšel še v vrtec Medo in tam pustil kup daril, da se bodo otroci lahko igrali in učili, je dejal, predal darila ter odšel naprej obdariti še druge pridne otroke.

Kar nekaj jih je, ki so omogočili obisk sv. Miklavža ter obdarovanje otrok. Tako so sredstva prispevala občina Lukovica ter krajevne skupnosti, župnijska Karitas Brdo in Zlato Polje ter mnogi posamezni darovalci. Ob tej priložnosti bi se v imenu sv. Miklavža, sv. Antona in spremstva rad zahvalil tudi avtohiši Debevc iz Mengša, ki skrbi že nekaj let, da se varno in udobno vozi po naših poteh.

Da ne pozabim zapisati na koncu, pa ko se je že vsem zelo mudilo, pogledati, kaj vse je pustil doma, pa je dejal: "Se vidimo prihodnje leto, če boste dovolj pridni in ubogljivi". Kar reče, tudi drži. Zato ne bodite takšni kakor Franci iz igrice, ampak bodite dobri in pridni celo leto.

↳ djđ

Druga obletnica zakonskega občestva

Z odkritim pogovorom se med seboj bogatimo

Zakonsko občestvo v naši župniji obstaja že dve leti. Pobudo za nastanek skupine je dalo nekaj mladih zakonskih parov. Po dogovoru z župnikom so medse povabili mag. Petra Žaklja - lazarista, ki je z zakonskimi občestvi že imel nekaj izkušenj.

Člani zakonskega občestva Foto: Zinka Meden

Zdaj je v skupini šest parov in duhovni vodja. Najdaljši zakonski staž je 13, najkrajši pa 4

leta. Srečujemo se praviloma tretji torek v mesecu ob pol devetih zvečer, večinoma v župnišču, včasih pa tudi na domu zakoncev, ki predlagata temo in vodita večer. Program posameznega srečanja je zasnovan po načelih, ki jih je za zakonska občestva po dolgoletnih izkušnjah oblikoval pater Vital Vider.

Začnemo z uvodno molitvijo in branjem odlomka iz evangelija o katerem smo od prejšnjega srečanja razmišljali in se z zakoncem pogovarjali. Potem vsak pove svoje razmišljanje o odlomku. Ob glasbi uredimo vtise. Odmor je namenjen dogovoru za naslednje srečanje - temo določi vsakokrat drugi par.

V drugem delu večera se pogovarjamo o temi, ki jo je predlagal eden od parov. Tako smo že razpravljali o mnogih pomembnih in aktualnih vprašanjih. Kritično smo ocenili naš odnos do dela in izgovor "Nimam časa!". Spraševali smo se kaj prinaša in kaj zamuja potrpežljivost. Tudi o grehu in zavedanju le

tega je tekla živahna polemika. Kako sva se spoznala, kako se pogovarjava in kako se poslušava so bile teme, ki bodo vedno pripomogle k rasti zakona in občestva. O družabnosti pred in po sklenitvi zakona, razumevanju starejših, Slomšku, delu za družbeno dobro, hrepenenju po sreči in iskanju sreče v domačem okolju in mnogih drugih temah je tekla beseda mnogokrat pozno v noč. Dvakrat smo se zbrali tudi s svojimi otroki na pikniku, ki je poleg razvedrila tudi priložnost za mašo v naravi in sproščeno spoznavanje drug drugega. Na enem od srečanj smo se pogovarjali tudi o tem, kaj nam pomeni zakonsko občestvo.

Vsi smo povedali, da nam skupina veliko daje, da se v njej duhovno in družabno bogatimo. Pozitivne učinke pa ima tudi neformalni klepet ob prigrizku na koncu srečanja.

↳ Zinka in Tone Meden

Na jesen življenja

Nekateri jesen svojega življenja preživljajo v domu starejših občanov. V domžalskem domu, kjer aktivno preživljajo svojo jesen tudi starejši iz našega okoliša, smo bili tokrat prisotni pri sveti maši, ki jo je daroval župnik Andrej Svete. Za duhovno oskrbo oskrbovancev doma sicer lepo skrbita domžalski župnik in kaplan. Vendar so oskrbovanci doma posebno veseli obiska domačega župnika in s tem posredno tudi vse župnije. Pri sveti maši v domu, katere se je udeležilo preko 50 oskrbovancev, je pel otroški pevski zborček in na koncu skupaj z varovanci doma zapel nekaj pesmi v svoje in njihovo veselje. V pogovoru z njimi je bilo zaznati najprej veselje, na koncu pa skrb ali še pridemo mednje. Vedno dobrodošli v naši sredini so bile naše besede slovesa in obljuba, da se kmalu srečamo. Adventno srečanje starejših bo že ena izmed priložnosti.

↳ in foto djd

Z veseljem prisluhnili mladim

Pozdrav iz daljne Bolivije

Otroci iz vrta Katupi plešejo na praznik sv. Mihaela, zavetnika misijona.

Veliko čestitk bomo prejeli te dni. Se še spomnite obiska misijonarja Francija Pavliča iz Bolivije pri nas. Verjetno se boste vprašali, kaj imajo čestitke in misijonar skupnega. Z znamkami, ki jih imamo na vsaki voščilnici, oddanimi v župnišču, lahko pomagamo misijonarju do sredstev za delovanje. Misijonarska pisarna, ki skrbi za vse misijonarje po svetu, te znamke proda in iz pridobljenih sredstev bo Franci lahko kupil zdravila ali kakšno drugo prepotrebno stvar za svoj misijon.

Zato ne vrzite znamk proč, ampak jih oddajte v zato namenjen nabiralnik v župnišču na Brdu ali v poštni nabiralnik. S tem boste pomagali mladim iz misijona, da bodo dobili osnovne stvari za preživetje. V imenu sklada Francija Pavliča in njegovemu imenu hvala za vse dobro.

↳ in foto djd

Na obtožbe moram odgovoriti

Vedno preberem Rokovnjača od prve do zadnje strani in tudi kadar me kaj moti, se običajno ne oglašam, saj že več mojih člankov ni bilo objavljenih. Tokrat pa me je kar nekaj občanov spraševalo, kaj sem delal proti županu, da sem edini osebno omenjen kot nekakšen krivec za volilni neuspeh, zato sem se odločil, da odgovorim na izjavo gospoda Burje.

V Trnjava smo se priselili leta 1996. Cesta proti zaselku Brezje je bila praktično neprevozna, zato sem se skupaj s sosedi lotil obnove. Tudi sicer sem poizkušal s krajem zaživeti, kar verjamem, da mi je tudi uspelo. Verjetno so me zato člani Slovenske krščansko demokratske stranke predlagali v odbor krajevne skupnosti in me dve leti pozneje uvrstili tudi na svojo listo za občinske volitve, čeravno so vedeli, da nočem delovati strankarsko, saj sem prepričan, da vsakdo laže izrazi svojo voljo, če ni strankarsko vezan. Tako sem sprejel tudi vodenje izdajanja občinskega glasila, čeravno s tem nisem imel nikakršnih izkušenj. Tudi drugi člani, ki so pretežno prihajali iz strankarskih vrst, so bili ravno tako amaterji. Skupaj smo s strokovno pomočjo gospoda Matjaža Brojana le pričeli z delom. Obljubljeno mi je bilo, da bodo člani občinske uprave redno pisali o svojem delu. Ta obljuba pa je očitno zavezovala le gospo Mojco Stoschitzky, ki je redno pisala o sejah občinskega sveta in objavljala razpise in nekatere uredbe. Gospoda župana sem večkrat prosil za intervju in enkrat sem ga tudi dobil. Vse informacije, ki smo jih s sodelavci pridobili, so bile bolj plod naše samoiniciative in iznajdljivosti kot pa sodelovanja tistih, o katerih smo premalo pisali. Gospod župan izven uradnih ur, ki jih je imel za pogovore z občani, navadno ni imel časa, kar sem posnel tudi na magnetofonski trak, torej tega ni mogoče zanikati. Razumljivo pa je, da čas, ki je namenjen občanom, ne sme biti moten s strani tiska. Izbris stranke Slovenskih krščanskih demokratov s političnega zemljevida me je prizadel, saj sem verjel v načelnost te stranke. Vendar sem še nadalje poizkušal po najboljših močeh slediti dogodkom, kar so delali tudi drugi člani uredniškega odbora. Večkrat sem predlagal, da bi Uradni list občine Lukovica objavljali tudi v Rokovnjaču, vendar soglasja v občinskem svetu za to ni bilo. Razlog za to naj bi bil denar, v kar pa me nikoli niso uspeli prepričati. Dostikrat sem se pojavljal na mestih, kjer se je kaj dogajalo in tudi posnel marsikatero izjavo, ki pa za objavo ni bila primerna, saj bi lahko le razburjala občane,

produktivna pa ne bi bila. Tako verjamem, da sem svoje delo urednika opravil po svojih najboljših močeh in sposobnostih, pri katerih pa priznam, mi je manjkalo strokovnosti, ne pa čuta odgovornosti za vse objavljeno.

Pa še to so me spraševali ljudje, kaj vse sem prejel od župana. V krajevni skupnosti sem uvrstil potrebe naše vasi na seznam. To so bila nedokončana investicija na vaški cesti in most preko Zlatopoljščice do dveh domačij, ki je nujno potreben zaradi dostopa za intervencijska vozila. Odbor pa je predlagal še dograditev ceste v Brezje, katero smo do tedaj popravljali sami. Enkrat bo morda tudi to na vrsti, sem si mislil in dal izdelati projekt za obnovo in asfaltiranje, ki sem ga tudi v celoti plačal. Tako sem vložil v material za obnovo in načrt 12.800 mark poleg dela pri vzdrževanju, ki smo ga opravili skupaj s sosedi. Na občinskem svetu pa so načrt dela v Trnjava obrnili in tako je prišla prva na vrsto cesta proti našemu zaselku, kar je povzročilo veliko hude krvi med štirimi vaščani, ki so bili s tem prizadeti. Prav njihov obisk pri županu jih je prepričal, da gledam le nase. Zagotovem vam lahko, da bi se veliko raje vozil po makadamu, kot da po krivici trpim njihovo zamero, posebej še, ker most, ki je bil obljubljen, še danes ni zgrajen. Res pa je, da sem ves čas urednikovanja prejemal honorar, ki pa ni dosegal dvesto tolarjev za uro vložnega dela, tako da tudi zaradi tega nimam slabe vesti.

Prostor za zamero sem si gotovo prislužil z javno opredelitvijo za gospoda Mateja Kotnika, za katerega upam, da bo z javnim denarjem gospodaril tako, da bomo vsi lahko vedeli, kje in koliko ga je uporabil in da bo delo drugih spoštoval enako kot svoje delo. Čas bo pokazal, ali imam prav.

✍ Vili Golob

Komentar na članek Vilija Goloba: Na obtožbe moram odgovoriti

Kritika, ki je zajeta v vsebini vašega članka, se ne navezuje zgolj in edino na izjavo v intervjuju z bivšim županom v zadnji številki Rokovnjača. Prav zato, ker vas motijo mnogotere stvari, smo se v uredniškem odboru odločili, da k članku dodamo pojasnilo na vašo trditev, češ da nismo objavili že več vaših člankov. Do danes vam nismo objavili treh člankov, za katere smo vam vsakokrat s sestanka uredniškega odbora po telefonu sporočili in utemeljili razloge za neobjavljenost. V prvih dveh so bile prisotne situacije, ki bi lahko privedle do konflikta interesov, dejanskega ali navideznega. Tretji članek smo

vam zavrnil, ker bi ga bilo treba plačati kot reklamno vsebino, vi pa se s tem niste strinjali. Vse tri članke hranimo v arhivu. Ostalo smo vam do danes objavili v celoti brez krajšanja. Čudimo se, saj ste kot bivši urednik tudi imeli vizijo, da ne bi v občinskem glasilu objavljali žaljivih vsebin, sedaj pa nam jih pošiljate prav vi. Že tako je dandanes na mnogih področjih preveč nestrpnosti, zato menimo, da je ni potrebno razpihovati še v lokalnem glasilu.

Izjava bivšega župana v njegovem zadnjem vprašanju vključuje pomanjkljivost vašega poročanja o prizadevanjih in delu Občine in ne razkriva vaše zasebnosti, ki bi bila lahko žaljiva. V vašem odgovoru celo sami navajate in s tem priznavate, da je bilo poročanje v Rokovnjaču o delu Občine šibko. Ste bili pa zato bolj produktivni in izčrpnji na nekaterih drugih področjih! O tem, kaj vse ste prejeli od bivšega župana v intervjuju, ni zajeto. Vloga urednika je očitno zelo izpostavljena, od nje ljudje veliko pričakujejo, težko pa je vsem ustreči.

✍ Uredniški odbor

Zakaj tako?

V teh dneh sem bil na pokopališču v Blagovici. Opazil sem na novo postavljen spomenik zamolčanim žrtvam vojne. Je zelo razkošen. Pravzaprav mi je kar všeč. Istočasno pa me je stisnilo pri srcu.

V Šentožboltu je spomenik padlim partizanom, na katerem je napisano ime mojega očeta, ki je padel od strele okupatorja. Ta spomenik je stal na sprednji strani cerkve. Zdaj ga tam ni več. Zanima me, na čigav ukaz je bil prestavljen na neugledno mesto v zadnji kot pokopališča. Obenem naprošam odgovorne, da to napako popravijo in spominsko ploščo vrnejo na staro mesto! Zakaj delamo nove delitve, saj so vsi padli za domovino?

✍ Koprivšek Andrej, v imenu družine

Odgovor smo poiskali pri Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije - OE Kranj. Pojasnilo nam je podala gospa Damjana Pečnik in je sledeče:

Spominska plošča NOB je bila s fasade na cerkvi sv. Ožbolta skupaj z vsemi ostalimi nagrobnimi ploščami ob obnovi fasade leta 1995 prestavljena na sedanje mesto. Razlog za prestavitev spominskih plošč so bile konservatorske smernice v dogovoru z lastnikom objekta s strani Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije - OE Kranj.

✍ Uredniški odbor

Asfaltiran odsek ceste proti Gradišarjevi domačiji

Iz Krajnega Brda vodi do Gradišarjeve domačije strma cesta, ki je bila do sedaj makadamska. Da bi si Antoninovi - po domače Gradišarjevi - olajšali vzdrževanje ceste in s tem dostop do doma, so lansko pomlad pričeli z rekonstrukcijo ceste. Ob moralni podpori KS Krašnja so se za izvedbo del dogovorili z obrtnikom Ivanom Štrukljem iz Spodnjih Lok, kateremu so tovrstna dela pravi izziv. Bilo je potrebno urediti odvodnjavanje, pri čemer jim je Občina Lukovica priskočila na pomoč pri nabavi betonskih cevi za propuste. Vsa ročna dela so opravili sami, čeprav ta del poti večkrat uporabljajo tudi ostali vaščani Krajnega Brda, v času borovnic in gob pa še mnogi nepoznani ljudje, ki pridejo od blizu in daleč.

Po obljubah KS Krašnja in Občine Lukovica so Antoninovi mirno čakali in končno v letošnjem novembru dočakali asfaltno prevleko, katero je po naročilu Občine kvalitetno izvedlo podjetje SCT Ljubljana. Dobršen del asfaltno prevleke so ob tej priložnosti financirali tudi sami.

Ob tej priliki se Antoninovi iskreno zahvaljujejo vsem, ki so sodelovali ob zanje zelo pomembni pridobitvi. Posebna zahvala gre dosedanjemu županu Živku Burji, Tomažu Cerarju iz oddelka za komunalo Občine

Lukovica, izvajalcema del Ivanu Štruklju ter podjetju SCT Ljubljana, Martinu Cerarju za dovoljen poseg v njegovo zemljišče in ne nazadnje tudi KS Krašnja, da jih je uvrstila v prioriteten plan.

↳ V imenu družine Antonin Svetlana Sušnik

Psov brez vrvic se sprehajalci ustrašijo

Bila je lepa novembrska sobota. A človek sam, z bolečino v srcu, razmišlja, kam bi šel v tako lepem vremenu.

Pokličem prijateljico in skupaj se odpraviva na Limbarsko goro. S seboj sva vzeli tudi mojo psičko. Seveda sem jo vodila na povodcu. Psica je majhna mešanica, toda vseeno mora biti na povodcu in hoditi poleg mene. Ta razlaga je potrebna zato, da bi nekateri lastniki psov vedeli, da pes sodi na sprehodu na povodcu in ne, da teka vsepovsod naokrog ter plaši ljudi.

S prijateljico sva bili že blizu vrha Limbarske gore, kar zagledava dva velika psa, neprivezana seveda. Njuna gospodarja sta bila v bližini. Prosili sva, naj ju privežeta, ker se psov bojiva. Njun žaljiv in posmehljiv odgovor je bil, češ saj nista nič huda. Nisva hoteli prepira, zato sva malo počakali, da so se oddaljili, in ubrali drugo pot.

Na vrhu Limbarske gore se je zgodba ponovi-

la. Približal se nama je velik pes, neprivezan, brez nagobčnika in zopet sva prosili, naj vendar privežejo psa, ker naju je strah. Glasil se je enak odgovor: "Naš pes pa res ni hud". Vse lepo in prav, toda če ima človek strah pred psi, vedno pomisli na najhujše.

Ne mislite, da nisem ljubiteljica psov, sem in to velika, toda tudi bojim se jih, razen svoje psičke, seveda. Rada bi samo opozorila, da imejte pse privezane na vrvici. Veliko ljudi si želi sprehodov v naravi. Pes pa ima kosmata ušesa, ne iščite nesreče, saj sama prehitro pride. Narava je lepa, sprehodi ravno tako, privoščite jih tudi drugim.

↳ Stanka Pustotnik

Spoštovana gospa Mirjam Kotnik iz Trnjave!

Nekajkrat smo prejeli vaša pisma in jih vsakokrat posredovali Občinski upravi Občine Lukovica. Odgovorov za objavo nismo prejeli. Ker nismo odbor za raziskovanje socialnih težav, vam na vaša vprašanja ne moremo odgovoriti. Svetujemo pa vam, da se v težavah obrnete na Center za socialno delo, probleme okrog bivanja pa rešujete intenzivno z Občino Lukovica, vendar ne v tisku, kajti tu ne bo dokončne rešitve.

Lepo vas pozdravljamo!

↳ Uredniški odbor

Kongres športa in rekreacije

Pretekli mesec je potekal na Otočcu 5. kongres športa in rekreacije Slovenije. Ker že vrsto let tudi naše društvo prireja rekreativno športne aktivnosti, katere organizira prav športna unija, smo bili še toliko bolj pozorni na ta kongres, katerega naloga je bila preveriti in pospešiti premajhno dejavnost društev ter povečati sodelovanje z občino. Predlagali so potrebo po večjem poudarku rekreaciji prebivalstva ter večjo vključitev mladih, kar pa je tudi cilj našega športnega društva.

Seveda pa je to možno doseči z večjo aktivnostjo in pomočjo matičnih občin društvom ter večjim medsebojnim sodelovanjem.

↳ Tone Habjanič

Vabilo

Vabim vas na 7. občni zbor ŠD Zlato Polje, ki bo

v soboto, 21. 12. 2002, ob 19. uri v društvenem prostoru ob igrišču.

Po končanem občnem zboru bo ob družabnem klepetu navzočih zakuska. V upanju, da se boste vabilu zagotovo odzvali, vas pristrčno pozdravljam.

↳ Marko Vrankar, predsednik ŠD Zlato Polje

Varno v novo leto

Bližajoči prazniki bodo verjetno žal prepogosto vzrok, da sedemo za volan pod vplivom alkohola. Kako, ali naj ne popijem čaše rujnega vinca in nazdravim prihajajočemu novemu letu? Statistike kažejo, da so v vsaki tretji hujši prometni nesreči udeležene osebe, ki imajo v krvi več alkohola, kot ga dopušča zakon. Policisti vsako leto ustavijo 40.000 voznikov, ki vozijo pod vplivom alkohola. Zato "NATAKAR! TAKSI PROSIM" namesto tega, da ogrožamo sebe in življenja drugih udeležencev v prometu.

**NATAKAR!
TAKSI PROSIM.**

↳ djd

"ČISTO VSE"

KEMIČNA ČISTILNICA · ČISTILNI SERVIS · ŠIVILJSTVO
 Romanca Novak s.p., Šentvid pri Lukovici 47a,
 tel.: 01/72 35 509, e-mail: cisto.vse@siol.net

*Našim strankam želimo vesele božične
 praznike in srečno novo leto 2003!*

S tem oglasom vam priznamo 5% popusta

ŠTOLFA
 MIZARSTVO

Mitja Štolfa s.p.

Krašnja 27 · 1225 LUKOVICA
 GSM: 041 647-876 · tel. 01 7234-139 · fax: 01 7234-006

Vesel božič in srečno 2003!

MIZARSTVO KOROŠEC

Igor KOROŠEC s.p.

Prevoje 2, 1225 Lukovica,
 tel./fax: 01/723 52 21, GSM: 041/675 960

Vesel božič in srečno novo leto!

TRGOVINA IN SERVIS ZA KOLESA

Prevoje pri Šentvidu 33,
 1225 Lukovica,
 tel./fax: 01/723 52 65,
 GSM: 041/713 542,
 e-mail: motoset@volja.net,
 www.motoset.si

Vesele božične praznike ter srečno novo leto!

Cerar d.o.o.

Lukovica 21a, 1225 Lukovica, tel.: 01/723 50 18

*Vsem strankam želimo srečne
 božične praznike in veselo novo leto*

MIG d.o.o.

MARKET, INŽENIRING, GRADBENIŠTVO

Vegova 1, 1251 Moravče,
 tel.: 01/7231 208, 041/611 438

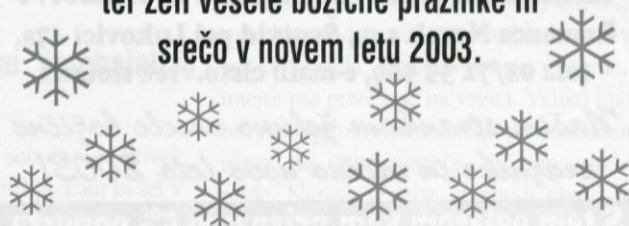

*Vesele praznike ter zdravja in
 uspeha vam želi MIG d.o.o.*

GOSTILNA • PIZZERIA

FURMAN*Vesel božič in srečno 2003!*

O ZVVS Domžale, sekcija Lukovica
 čestita veteranom in občanom občine Lukovica
 ob dnevu samostojnosti Republike Slovenije
 ter želi vesele božične praznike in
 srečo v novem letu 2003.

PLESKARSTVO in SOBOSLIKARSTVO

Miro Jerman s.p.

Podsmrečje 4, 1223 Blagovica,
 tel.: 01/72 340 14, 041/640 298

Nudimo:

Vse klasične soboslikarske storitve
 Dekorativni ometi in premazi
 Izdelava toplotno izolacijskih fasad
 Oplesk napuščev

*Vesel božič!**Srečno 2003!***AVTO Cerar** d.o.o.

Perovo 23, 1241 KAMNIK,
 tel.: 01/839 50 40, GSM: 041/689 808,
 e-mail: sebastijan.macek@porsche.si

*Vsem našim strankam želimo
 vesele božične praznike in
 srečno novo leto 2003!*

Kolektiv podjetja Autocerar*Vesel božič in srečno 2003!***KOVINSKA GALANTERIJA****Avbelj Srečko s.p.**

Spodnje Prapreče 23, 1225 Lukovica
 tel./fax: 01/723 58 68,
 mob.: 031/616 221

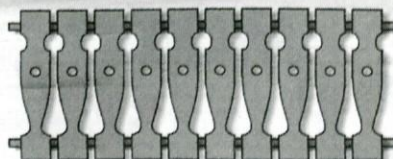
Stojala za kopalnice**RCU Lukovica**

Lukovica 61, 1225 Lukovica, tel.: 01/723 58 26

- * PIZZERIA * TENIS * SAUNA
- * VEČNAMENSKA POKRITA PLOAŠČAD
- * KULTURNE IN ŠPORTNE PRIREDITVE

*Vesel božič in srečno novo leto!***AVTOKLEPARSTVO****Tomaž Rak**

Šentvid 17,
 1225 Lukovica
 tel.: 01/6235-484,
 GSM: 041/628 547

*Vesel božič in srečno novo leto!***LESNA GALANTERIJA***Janez Hrovat s.p.*

GRADIŠČE 35 • 1225 LUKOVICA • SLOVENIJA • TEL.: 01 723-50-59

Vesel božič in srečno novo leto!

???? **ČRNI GRABEN**

OD PREVOJ DO TROJAN

	POKRAJINA NA JV SLOVENIJE	GLAVNO MESTO KOLUMBIJE	STARA GRŠKA PESMICA	ZASELEK NA SV. OBČINE	VZDEVEK ALEŠA KERSNIKA	KINEMATOGRAF	RADON	TOŽILNIK ČETRTE SKLON	MEHČANJE SOGLASNIKOVI	RIM, BOGINJA JEZE	NIKALNICA	MESTO V SEVERNI IRSKI	GRŠKA BOGINJA, IRIS	SL. ALPINIST	
	ROMAN PISATELJA L. ADAMIČA														
	OZKONOSA OPICA						PASJA HIŠICA	ARISTOTEL KRAJŠE			DOLG OZEK KOS BLAGA BANJALUKA				
	NEIMENOVANA OSEBA				ZELENICA V PUŠČAVI					SKRB					
SREDOZEMSKI GRM Z DIŠEČIMI BELIMI CVETOV	NEKDANJA JUGOSL. REPUBLIKA	SLOVENSKA SLIKARKA (KOFETARICA)	SRBSKA IGRALKA IN PESNICA			RADKO POLIČ	AM. ZVEZNA DRŽAVA				VODJA STRANKE, GIBANJA				
				ESKIMI							SL. ZGODOVINAR (JOSIP)			KONJSKI TEK	
				GORA NAD LUČAMI							PREB. ARAGONIJE	KDOR DELA RED			
OBER				JAZZOVSKA TEHNIKA PETJA				OSMI MESEC JUDOVSKEGA KOLEDARJA				INKOVSKO BOŽANSTVO	JANKO KERSNIK OJDI ZA NOTR BOLEZNI		
BLAGAJNA				ENOTA ZA MERJENJE				SREDSTVO ZA BELJENJE PERILA							
			PLOD BUKVE		MEDMET				ZBODLJAJ	EDVARD	LJUB. AFRODITE ZDRAV. RASTLINA				
ŠTEVNIK		AM. VESOLJ AGENCIJA			AM. KEMIK (CARL)										
PESNIŠKO IME ZA STAREGA GRKA						JEZERO V VZHODNI AFRIKI	SL. ORGLAVEC (HUBERT)						SODČEK ZA ŽITO (NAREČNO)	JAP. NABIRALKA BISEROV	
METULJ Z OČESI NA KRILIH				DOLINA POD TRILAVOM			PAVZA						PEROCI		
				KMEČ. PRAZNIK			RT NA J ŠPANIJE						GRŠKI BOGOVI VELIKANI		
ČUTILO ZA VOH				ZELO TRD MINERAL ZA BRUSILA					ALFI NIPIČ			DEL OSTRÉŠJA			
									MARX			IRSKI BRINOVEC			
VRBA, IVA (NAREČNO)				ZAPREKA PERZIJSKI PESNIK HAJAM				KNEZOVA ŽENA							
			VZKLIK NA BIKOBORBAH		GRM ZA KOKAIN			ORODJE ZA KOŠNJO							
JOSIP IPAVEC					MORSKI SESALEC					NAVEDEK				AVTORI -CA- CILKA URANKAR	
ALUMINIJ			OBLIKA IMENA MARIJA				ORANJE			POVRŠINSKA MERA	NATRIJ		IZRAEL. PISATELJ (AMOS)	KAZALNI ZAI MEK	ANTE KOVAČIČ
			AKTINIJ				OSEBNI ZAI MEK								
AMERIŠKI IGRALEC (JAMES)					HRVAŠKO MOŠKO IME (INO)							GLASBENO ZNAMENJE			
ANGLEŠKA POVRŠINSKA MERA (ORIGINALNO)					JEZERO V ETIOPIJI				RDEČI KRIŽ			ABRAHAMOV SIN			

Zahvala za pomoč. V članku Spomin na trojni praznik je v novembrski številki Rokovnjaca izpadla zahvala Gostinskemu podjetju Trojane in njegovemu direktorju Bojanu Gasiorju, ki se je pri obnovi župnijske cerkve v Blagovici zelo velikodušno izkazal s finančno in tudi drugačno pomočjo. Njihova velika pozornost pa ni bila uresničena le tokrat, ampak tudi na Golčaju kot tudi v župnijski cerkvi v Šentožboltu. V imenu blagoviškega župnika iskrena zahvala za to veliko pomoč. *Uredništvo*

Voščimo vam lepe praznike in se zahvaljujemo vsem, ki pomagata graditi glasbeno bogatejšo občino.

MEŠANA DEJAVNOST KOVINSKE OBRTI

d.o.o.

Janez Kepic

Šentvid 26, 1225 Lukovica,
tel./fax: 01/7235 622, GSM: 041/745 125

Vesele božične praznike ter srečno novo leto 2003!

... ko ob okusni hrani, žlahtnem vincu,
izbrane glasbe zvenu, v dobri družbi vam srce vzdrti.

Jagneča pečenka, Babičina kuhinja, Mešano na žaru,
Noj, Divjačina, Morske jedi, Trojanski konjiček, Biftek s tartufi...
Odlična ponudba namiznih in vrhunskih vin, in še mnogo drugih dobrot.
Poslovna kosila, Rojstnodnevne zabave, Poročna slavja, Nedeljska kosila.

Ob koncih tedna večerni program: **"Privlečeno iz naftalina!":**
VSAK PETEK najprej ZABAVNA PLESNA GLASBA, za zaključek večera
pa starogradske, dalmatinske ter domače narodne,...
dvoglasno,... s harmoniko,... med mizami..., VSE V ŽIVO!
OB SOBOTAH KLAVIR: Evergreeni, dalmatinske ter domače viže, v živo!

Sprejemamo rezervacije za SILVESTROVANJE!

Vabimo vas v naše toplo zavetje!

Restavracija Diana, Hotel Trojane, tel.: 01/72 33 610

SREČE IN ZDRAVJA VAM ŽELIMO!

Opravičilo

V prejšnji številki Rokovnjača, kjer sem pisala o novi podobi hotela Trojane, je prišlo do nesporazuma, zato želim napako popraviti. Družinsko podjetje Vitasan iz Izlake opravlja zdravstvene usluge tudi na osnovi zdravstvenega zavarovanja in ne samo samoplačniško, kot je bilo navedeno. Izključno samoplačniške usluge bodo opravljali le na Trojanah, ker ni bilo mogoče pridobiti koncesije. Zatorej spoštovani bralci, upam, da ste in boste ostali zdravi in vseeno prišli v restavracijo Diana v hotelu Trojane, kjer boste prijazno postreženi, ob morebitnem obisku konec tedna, verjemite, tudi prijetno presenečeni. Podjetju Vitasan in direktorju hotela Trojane Igorju Grošlju se za svoj spodrsrljaj opravičujem in jima želim veliko uspeha.

✍ Milena Bradač

**Želimo vam duhovno bogat božič,
čestitamo za dan samostojnosti
in voščimo srečno novo leto!**

Da bi v letu 2003

- ❖ ustvarili, kar ste snovali,
- ❖ dosegli, k čemur ste strmeli,
- ❖ našli, kar ste pogrešali
- ❖ in živeli, kot ste se nadejali.

Občinski odbor stranke Nsi v občini Lukovica

VULKANIZERSTVO LENČEK

PRODAJA, MONTAŽA IN SERVIS, AVTOOPTIKA

❄ **Dušan Lenček, s.p.** ❄
Prevoje pri Šentvidu 33b, 1225 Lukovica,
tel./fax: 01/72 35 258 ❄ ❄

Vesel božič in srečno 2003 z varnimi pnevmatikami!

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE
KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Dobeno 75, 1234 Mengeš
Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

Spoštovani volilci, občani občine Lukovica!

Veseli smo, da ste nas v tako velikem številu podprli na volitvah v občinski svet. Iskrena hvala vsem! Spoštovali bomo vaše zaupanje in odgovorno usmerjali razvoj naše občine za lepši jutri vseh občanov.

Vesele božične praznike vam želimo in mnogo zdravja, veselja in uspehov v letu 2003.

OO LDS Lukovica

www.lds.si

SDS čestita vsem občanom občine Lukovica za dan samostojnosti Republike Slovenije. Za božične praznike pa vam želimo lepe trenutke v krogu domačih ter srečno, zdravo in uspešno novo leto 2003.

OO SDS Lukovica
Čestitkam in željam se pridružuje tudi KO SDS Prevoje

NEODVISNA LISTA MARINE URBANIJA IN SKUPINE VOLIVCEV

SE ZAHVALJUJE

vsem občanom, ki ste naši listi izkazali zaupanje in podporo ter me izvolili in s tem pooblastili, da Vas zastopam v občinskem svetu občine Lukovica.

Hvala tudi Lukovčanom, da Vas lahko zastopam v svetu Krajevne skupnosti Lukovica.

V kolikor imate kakršnekoli probleme, želje, vprašanja ali pripombe, ki sodijo v pristojnost delovanja sveta KS Lukovica ali občinskega sveta, se lahko z njimi vedno obrnete name. Posređovala jih bom pristojnim v razrešitev in se aktivno vključila v njihovo razreševanje.

V predvolilnem programu sem med drugim obljubila, da se bom zavzemala za transparentno porabo finančnih sredstev. Mnogi sovaščani se obračate name z vprašanji, koliko finančnih sredstev je KS Lukovica v posameznih letih prejela kot odškodnino iz kamnoloma Lukovica in v kakšne namene so bila ta sredstva porabljenaa.

Zato sem predsedniku KS Lukovica g. Smrkolu poslala pisno zahtevo, da v roku 15 dni pisno obvesti vsa gospodinjstva v naselju Lukovica:

- o višini prejetih sredstev po posameznih letih, ki jih je KS Lukovica prejela kot odškodnino zaradi delovanja kamnoloma Lukovica;
- porabljenaa sredstva iz tega naslova pa naj bodo natančno razčlenjena, da bo jasno razvidno, kje so bila porabljenaa, za kakšne namene in v kakšni višini (tudi po letih).

Marina Urbanija

VSEM OBČANOM OBČINE LUKOVICA ŽELIM VESEL BOŽIČ IN SREČNO, ZDRAVO IN USPEŠNO LETO 2003!

*Ni smrt tisto, kar nas loči
in življenje ni,
kar druži nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje
so razdalje, kraj in čas.
(M. Kačič)*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

MARIJE CERAR
iz Rafolč

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja ter poklonjeno cvetje in sveče. Posebna zahvala velja dr.

Babičevi in patronažni sestri Markovškovi iz ZD Lukovica za zdravniško pomoč v času njene bolezn, g. župniku Svetetu za opravljen pogrebni obred ter lukovskim pevcem in trobentaču za izvedene žalostinke.

Hvala vsem, ki ste našo mamo spoštovali, se poklonili njenemu spominu in jo spremljali na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Se zemlja je razprla,
da od bolezn utrjeno telo
v mehka nedrja bi skrila
duši pa široko pot odprla
tja, kjer vsaka
solza se osuši.*

ZAHVALA

V 76. letu starosti nas je zapustil naš dragi brat in stric

JANEZ KRAŠOVEC
po domače Osovnikov Janez iz Jelše 3
nad Blagovico

Ob boleči izgubi našega dragega strica se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem za darovane svete maše, cvetje in sveče.

Posebno se iskreno zahvaljujemo gospodu župniku Jožetu Vrtovšku za lepo opravljen pogreb, pevcem Lipa za zapete pesmi, patronažni sestri Irmu Markovšek za dolgotrajno pomoč na domu, gospodu Janezu Cerarju za iskreno lep govor in vsem sosedom za nesebično pomoč.

Iskrena hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Se zemlja je razprla,
da od bolezn utrjeno telo
v mehka nedrja bi skrila,
duši pa široko pot odprla
tja, kjer vsaka
solza se osuši.*

ZAHVALA

V 65. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, stara mama, sestra in teta

FRANČIŠKA MONETA
Katreževa mama

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše.

Hvala gospodu župniku Jožetu Vrtovšku za lepo opravljen pogrebni obred, gospodu Janezu Cerarju in gospe Olgi Florjančič za poslovilne besede in oktetu Tosama za zapete žalostinke.

Hvaležni smo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Vsem in vsakomur posebej še enkrat prisrčna hvala.

Vsi njeni

*Vse do zadnjega si upal,
da bolezen boš ugnal,
a pošle so ti moči
in zaprl trudne si oči.*

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prezgodnji izgubi dragega moža, očeta, starega ata, brata in strica

VILJEMA PUSTOTNIKA
iz Zgornjih Lok pri Blagovici

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam izrekli pisno in ustno sožalje, darovali cvetje in sveče, darovali za svete maše ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Prisrčna hvala PD Blagovica za besede slovesa in spremstvo s praporom. Hvala dr. Babičevi iz ZD Lukovica in patronažni sestri Irmu Markovšek, župniku Jožetu Vrtovšku za lepo opravljen obred, članicam Društva podeželskih žena in Konradu Vrbančiču za lepo opravljene pogrebne storitve.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi.

Vsi njegovi

*Le delo, skrb,
ljubezen in trpljenje
izpolnjevalo tvoje
je življenje.*

V SPOMIN

Osmega decembra je minilo deset let, odkar nas je zapustil naš dragi mož, oče in dedi

JERNEJ HRIBAR
iz Prevoj pri Šentvidu 5

Vsem, ki se ga spominjate, iskrena hvala.

Vsi njegovi

*Še preden zapadel prvi je sneg,
poslovala si se od nas vseh.
Ni več tvojih pridnih rok in
neprestanih skrbi, kje smo
in kdaj se vrnemo domov.
Šele ko vsi bili zbrani smo doma,
si mimo k počitku odšla.*

ZAHVALA

V 83. letu starosti se je od nas za vedno poslovila naša mama, babica, prababica, tašča, sestra in teta

MARIJA HORVAT

Po domače Novakova mama iz Krajnega Brda 6

Ob boleči izgubi naše mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, ZBNOV Krašnja, DU Lukovica, KD Fran Maselj Podlímbarški, molitveni skupini iz Krajnega Brda, za darovane sveče, cvetje in svete maše in izrečeno sožalje.

Posebna zahvala osebju Doma počitka Mengeš za skrb in nego v zadnjem mesecu njenega življenja. Iskrena hvala župniku Antonu Potokarju za poslovilne besede in lepo opravljen pogreb ter cerkvenemu pevskeemu zboru iz Krašnje za lepo petje, trobentaču za igrano Tišino in Francu Novaku za poslovilni govor.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in jo boste imeli v lepem spominu, kljub njeni težki bolezni.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 54. letu nas je po hitri bolezni za vedno zapustila naša draga žena in mami

SLAVKA CERAR,
roj. Berlec iz Blagovice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Še posebej pa se zahvaljujemo za nesebično pomoč in tolažilne besede ob tej nenadni in boleči izgubi našim bližnjim sosedom: Krvinovim, Bzelovim, Žoharjevim in Jerebovim, ki so nam stali ob strani in nam pomagali v najtežjih trenutkih. Pristrčna hvala tudi g. župniku Jožetu Vrtovšku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem moškega zbora LIPA za zapete žalostne pesmi in trobentaču za zaigrane žalostinke. Hvala tudi obema govornikoma, Andreju Ovca in Francki Gabrovec za ganljive besede slovesa ob odprtem grobu.

Najlepša hvala tudi PGD Blagovica, Društvu podeželskih žena in Planinskemu društvu. Zahvaljujemo pa se tudi kolektivom Helios Količevo, GP Trojane, Tosama in Univerzale za darovano cvetje, sveče in izrečena sožalja.

Še enkrat iskrena in pristrčna hvala vsem, ki ste jo imeli radi in ste se še zadnjič poslovili od nje in jo pospremili na zadnjo pot.

Njeni najdražji

Luč miru

ROKOVNJAC je glasilo Občine Lukovica. Prejemajo ga brezplačno vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Marta Lavrič; člani uredniškega odbora: Marko Cerar, Milena Bradač, Grega Zdovc, Danilo Kastelic, Drago Juteršek, Zinka Meden; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/72 35 119, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; izdajatelj: Specom, d.o.o. Radovljica, p.p. 39, 4240 Radovljica (Bojan Rauh); trženje oglašnega prostora: tel. 04/53 18 636; naklada: 1.700 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti.

GOSTINSKO PODJETJE

TROJANE d.d.**Restavracija Lukovica**

na bencinskem servisu OMV Istrabenza v Lukovici

tel.: 01/7296 350 - odprto 24 ur na dan

- ❖ HLADNI IN TOPLI PRIGRIZKI
- ❖ MALICE ❖ KOSILA
- ❖ JEDI PO NAROČILU
- ❖ SOLATE ❖ SLADICE

Vesel božič in srečno novo leto!odprto vsak dan od 05.00 do 23.00 ure
tel.: 01/7236 846